

داشگاه ما

دانشگاه علم و صنعت ایران
معاونت فرهنگی و اجتماعی

روزهایی سخت و طاقت فرسا اما پربار و مهیج

صفحه ۴

گزارش حضور دانشجویان علم و صنعت در جشنواره نشریات دانشجویی منطقه یک کشور

حضور پرشور دانش آموزان در کوبه علم و صنعت

صفحه ۵

توسط دفتر ارتباط با مدارس برگزار شد

پرونده ویژه کارآفرینی

بحث اصلی در کارآفرینی و رشد اقتصاد دانش بنیان، درآمدزایی است

صفحه ۶

گفتوگو با دکتر امیرحسین کاکایی؛ مدیر مرکز رشد و کارآفرینی دانشگاه علم و صنعت

باید رفتار کارآفرینی را فرهنگسازی کنیم

صفحه ۸

گفتوگو با مهندس مجید پورمسگری

کارآفرینم، پس هستم!

صفحه ۱۰

معرفی و تحلیل یک سریال درباره کارآفرینان جوان:

Silicon Valley

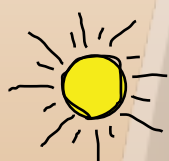
رویداد Start Up Weekend بازی سازی

صفحه ۱۱

گزارش برگزاری رقابت های

Start Up Weekend

دانشگاه علم و صنعت ایران

هدف

موفقیت

فروش

بازاریابی

تولید

معمول

افتتاح

پژمانه ریزی

www.

ایده

رسانه

کار تیمی

آفت علم، عمل نکردن به آن است

۱۲ اردیبهشت از یکسو ولادت خجسته امام علی (ع) و آغاز ایام اعتکاف است و از سوی دیگر، مصادف شده با شهادت استاد مرتضی مطهری و روز معلم. این همزمانی را به فال نیک گرفتیم و برآن شدیم تا به تبیین جایگاه و نقش علم و علم اندوزی در اندیشه امیر مومنان بپردازیم.

تعلیم و تعلم از دیرباز و طی ادوار مختلف از اهمیت خاصی برخوردار بوده است، تا جایی که در اسلام و به خصوص قرآن نیز بر آن تأکید زیادی شده است. در این بین اهمیت آن از دید امامان معصوم نیز پنهان نمانده و از جایگاه ویژه ای در اندیشه آنها برخوردار است و این نشان دهنده وسعت مبحث و جایگاه علم و علم آموزی در اندیشه اسلامی است. اهمیت علم آموزی از دیدگاه امام علی(ع) تا جایی است که ایشان حتی برای دستیابی به آن می فرمایند: «حکمت اگر نزد منافق هم باشد آن را یاد بگیرید.» اهمیت و ضرورت علم و علم آموزی از دیدگاه امام علی باعث شده است تا اندیشمندان اسلامی نیز با دیدی وسیع، به این مسئله توجه خاص داشته باشند.

تعلیم، یاد دادن و آموزش و تعلّم، فراگیری دانش است. اسلام در این حرکت از همه مکاتب پیشقدم‌تر و مصمّم‌تر است، به طوری که آموزش و فراگیری دانش از محوری‌ترین برنامه‌های فردی و اجتماعی این مکتب الهی به شمار می‌رود. نخستین نغمه‌های آسمانی وحی در اسلام، بیان کننده ارزش قلم و آموزش علم و دانش است و آن را از جمله نعمت‌های مهم خداوند در مورد انسان معرفی می‌کند. اولین معلم این مکتب، ذات باری تعالی و نخستین دانش آموزان نبی مکرم اسلام است.

بر همین اساس است که پیامبر اکرم وقتی در مسجد گروهی را مشغول عبادت کردن می بیند و گروهی دیگر را مشغول مذاکره و مباحثه علمی، رفتن به نزد گروه دوم را بر پیوستن به جمع عبادت کنندگان ترجیح می دهد و درباره این رفتار خود می فرماید: «من برای تعلیم فرستاده شده ام». قرآن کریم نیز صراحتا، تعلیم را یکی از اهداف اساسی برانگیختن پیامبر اکرم دانسته و می فرماید: «او کسی است که در میان جمعیت درس نخوانده رسولی از خودشان برانگیخت که آیاتش را بر آنان می خواند و آنان را ترکیه می کند و به آنان کتاب قرآن و حکمت می آموزد و مسلماً پیش از آن در گمراهی اشکاری بودند» (جمعه، آیه ۲)

در عصری که دنیا را جهل، ضلالت و گمراهی فرا گرفته بود و مردم در بی‌سوادی و بی‌فرهنگی به سر می‌بردند، رسول خدا به پیامبری مبعوث و الفبای آئینش را با توحید، علم و قلم شروع کرد و تنها کسی که از همان آغاز نبوت عنوان شاگردی پیامبر اسلام را بدوش می کشید امیرالمومنان بود که در سیر این مراحل تمام علوم پیامبر خدا و سایر سفیران آسمانی همگی به مولای متقیان امیر المؤمنین علیه السلام منتقل گردید.

در اندیشه های تربیتی امام علی (ع) «اندیشیدن»، ضرورتی تربیتی است. امیرمؤمنان (ع) علم را با همه رفعت مقامش براساس تفکر بنا نهاده است. روش تفکر در نظر امام (ع) دیدن و جمع کردن مطالب و نتیجه گیری و عبرت از نتایج تحقیق و بررسی و خلاصه و دقیق شدن در اعمال و آفریده های الهی است. امام علی (ع) خولان آن است که این روش در میان مردم رایج شود تا حجاب های جهل و ظلمت از میانشان برخیزد و معرفت و ادراک در جامعه انسانی داخل شود.

درباره جنبه هدایتی در نظام تربیتی، در خطبه ۱۶

نهج البلاغه چنین تصریح شده است: «انحراف به راست و چپ، گمراهی و ضلالت است. راه مستقیم و میانه، جاده وسیع حق است. به این راه در قرآن و آثار نبوت و نیز سنت پیامبر (ص) توصیه شده و به تبیین جایگاه و نقش علم و علم اندوزی در اندیشه امیر مومنان بپردازیم.»

یکی از مهم‌ترین جنبه های نظام تربیتی از دیدگاه امام علی، تکیه بر عقل و استفاده از روش عقلانی در برخورد با امور است. به طور کلی شخص عاقل در نهج البلاغه بدین صورت توصیف شده است که با چشم قلبش پایان کار را می نگرد و پستی و بلندی‌های آن را تشخیص می دهد و با بینایی عمل می کند، بر شهود و هوس های خود مسلط است، در راه تکامل گام برمی دارد، با اعتقاد به آخرت دنیا را نادیده می انگارد، در جهت رضایت پروردگار خویش عمل می مشاوره و پند و اندرز ابایی ندارد، کم سخن می گوید و اساس روابط اجتماعی خود را بر دوستی و محبت و عدالت پی ریزی می کند. و به طور کلی خط مشی زندگی شخص عاقل در نهج‌البلاغه بدین صورت خلاصه شده است: «برای شخص عاقل درست نیست که حرکتش جز در یکی از این سه جهت باشد: برای اصلاح امور زندگی یا در راه آخرت یا در لذت غیرحرام» (نهج البلاغه، حکمت ۳۹)

در نظام تربیتی اسلام در تعلیم و تربیت انسان، بر هر دو بعد جمع گرایی و فردگرایی تأکید می شود. به همان‌سان که افراد تربیت شده پایه های یک جامعه سالم و مسلمان را پی‌ریزی می‌کنند، یک جامعه متکی بر روابط اجتماعی عادلانه و اسلامی، زمینه ساز موقعیت هایی است که هر یک به نوبه خود می‌توانند در تکوین مثبت شخصیت معنوی و اجتماعی فرد، تأثیر به سزایی داشته باشد. بدین جهت امام علی (ع) هم به آن توجه داشته است.

«ای مردم! انسان هر اندازه که ثروتمند باشد، از بستگان و اقوام خود بی نیاز نیست، که از وی با زبان و دست دفاع کنند. خویشانودان، بزرگ‌ترین گروهی هستند که از انسان پشتیبانی می‌کنند و پرکنندگی و ناراحتی او را ازبین می‌برند و در آن هنگام که حادثه ای پیش آید، آنها به او پراطفه ترین مردم‌اند» (نهج البلاغه، خطبه ۲۳)

در این نوع ارتباطات انسانی، عواملی نظیر طبقه اجتماعی، مال و ثروت، نژاد، و رنگ و دین نباید دخالت داشته باشد.

در دیدگاه علی (ع) علم همراه با عمل، مورد تأکید است و علم اندوزی به تنهایی کافی نیست. در دیدگاه ایشان، یک فرد با فراگیری دانش باید بتواند آن را در جامعه کاربردی کند تا هم خودش و هم دیگر افراد جامعه بتوانند از این دانش، استفاده کنند و نفع آن همگانی باشد. «عالمی که به غیر دانش خود عمل کند، همانند جاهل سرگردانی است که هرگز از جهلش بیرون نمی آید، بلکه حجت بر او عظیم تر و حسرت برآی او ثابت تر و او نزد خدا سزاوار سرزنش بیشتری است. امام علی (ع) در تبیین و توصیف وضعیت اسفبار عالم بی عمل، ابتدا وی را مساوی جاهل سرگردانی قرار داده اند که از مسیر حق دور شده و در گرداب گمراهی غوطه و ر است. پس از این تسویه، حال وی را بدتر از حال جاهل ترسیم نموده‌اند» (نهج البلاغه، خطبه ۱۱۰)

همچنین از امیرمؤمنان علی (ع) روایت‌شده که فرمودند: «آفت علم، عمل نکردن به آن است.» (شرح غرالحکم و دررالکلم)

اخبار و رویدادها

معاونت فرهنگی و اجتماعی

جشن فارغ التحصیلی هفته آخر اردیبهشت برگزار می‌گردد
معاونت فرهنگی و اجتماعی در نظر دارد جشن دانش آموختگان سال تحصیلی ۹۳-۱۳۹۲ دانشگاه را هفته پایانی اردیبهشت ماه برگزار نماید.

تمامی دانش آموختگانی که تاریخ فارغ التحصیلی آنها از ۱ مهر ۹۲ الی ۳۰ بهمن ۹۳ می باشد، مجاز به ثبت نام در این جشن می باشند. علاقه مندان جهت کسب اطلاعات بیشتر می توانند به وب سایت معاونت فرهنگی و اجتماعی به آدرس اینترنتی sca.iust.ac.ir مراجعه کنند.

نشست تجلیل و معرفی کربلایی کاظم ساروقی برگزار شد

۳۱ فروردین با همکاری معاونت فرهنگی و اجتماعی، دانشکده مهندسی خودرو و پژوهشکده مهندسی خودرو، نشست معرفی کربلایی کاظم کریمی ساروقی در سالن اجتماعات این پژوهشکده برگزار شد. در این نشست حاج اسماعیل کریمی ساروقی (فرزند ارشد مرحوم ساروقی) به بیان خاطرات و ویژگی های اخلاقی و معنوی پدر پرداخت و در خصوص جنبه های مختلف زندگی آن بزرگوار پاسخ داد. سپس حجت الاسلام والمسلمین ساروقی، خادم آستان مقدس امامزادگان هفتاد و دو تن به معرفی اجمالی این مجموعه زیارتی پرداخت.

مدیریت امور فرهنگی و فوق برنامه

انتخاب دانشگاه علم و صنعت به عنوان غرقه بر تر جشنواره نشریات
در مراسم اختتامیه جشنواره نشریات دانشجویی دانشگاه‌های منطقه یک کشور، دانشگاه علم و صنعت ایران به عنوان غرقه برتر در نمایشگاه اعلام شد و از این دانشگاه به سبب خلاقیت و ابتکار در ارائه خدمات، حضور منظم عوامل در غرقه و روابط عمومی، اخلاق حسنه با بازدیدکنندگان و چیدمان و طراحی غرقه، تقدیر شد.

نشریه «دانشگاه ما»، کسب این عنوان را به مدیر امور فرهنگی و فوق برنامه، کارشناس نشریات و دانشجویان فعال شرکت کننده در جشنواره نشریات دانشجویی تبریک می‌گوید.

به مناسبت هفته خوابگاه ها، مسابقات عکاسی، شعر طنز و خاطره خوابگاهی برگزار می‌گردد

مدیریت امور فرهنگی و فوق برنامه به مناسبت فرار رسیدن هفته خوابگاه ها، مسابقاتی برای تمامی خوابگاهیان برگزار می‌کند. این مسابقات با محوریت موضوع زندگی دانشجویی (خوابگاه، دانشکده، کلاس و ...) و در سه بخش عکاسی، شعر طنز و خاطره خوابگاهی برگزار می‌گردد.

در بخش مسابقات عکاسی، هر نفر می تواند حداکثر پنج قطعه عکس برای شرکت در مسابقه ارائه نماید. برگزارکننده مجاز است آثار منتخب را در حد متعارف در امور نمایشگاهی و تبلیغاتی استفاده نماید. در بخش شعر طنز نیز، حداکثر ابیات شعر ارسالی ۲۰ بیت می باشد. در بخش بهترین خاطره از خوابگاه، آثار باید حداکثر دو صفحه ۸۴ باشد. مهلت ارسال آثار، هفدهم اردیبهشت ماه می باشد. از آثار برگزیده، در جشن هفته خوابگاه ها از طریق اهداء کارت هدیه و تندیس تجلیل خواهد شد. علاقه مندان جهت کسب اطلاعات بیشتر می توانند به وب سایت مدیریت فرهنگی به آدرس: farhangi.iust.ac.ir مراجعه کنند.

کارگاه آموزش روزنامه نگاری برای نشریات دانشجویی برگزار شد

واحد نشریات معاونت فرهنگی و اجتماعی دانشگاه، از سلسله دوره های تخصصی روزنامه نگاری، کارگاه یک روزه آموزشی برای دانشجویان فعال در نشریات دانشجویی برگزار کرد. کارگاه آموزشی روزنامه نگاری، چهارشنبه دوم اردیبهشت در سالن کنفرانس ساختمان ۱۵ خرداد برگزار شد. مدرس این دوره، امیرھوشنگ قلندری و عناوین این کارگاه یک روزه، خبرنگوسی، گزارش نویسی، شیوه های انجام مصاحبه، مدیریت در نشریات، گرافیک و صفحه آرایي بود.

جشن میلاد حضرت زهرا (س) و افتتاحیه جشنواره ام الهناء برگزار شد

دوشنبه ۲۴ فروردین، مراسم جشن میلاد حضرت زهرا (س) و افتتاحیه جشنواره فرهنگی هنری ام الهناء در آمفی تئاتر شهید بهرامی برگزار شد. در این مراسم دکتر برخورداری رئیس دانشگاه

تمامی دانش آموختگانی که تاریخ فارغ التحصیلی آنها از ۱ مهر ۹۲ الی ۳۰ بهمن ۹۳ می باشد، مجاز به ثبت نام در این جشن می باشند. علاقه مندان جهت کسب اطلاعات بیشتر می توانند به وب سایت معاونت فرهنگی و اجتماعی به آدرس اینترنتی sca.iust.ac.ir مراجعه کنند.

سومین جشنواره داستان نویسی بین دانشگاهی (پستو) برگزار می‌گردد
سومین جشنواره بین دانشگاهی (پستو) در سالن اجتماعات این پژوهشکده برگزار شد. مهلت ارسال آثار بیست و هفتم اردیبهشت ماه می باشد.

مدیریت طرح و برنامه

اولین دوره مسابقات علمی و پژوهشی کوبه برگزار شد

بیستم فروردین، به همت دفتر ارتباط با مدارس و زیر نظر مدیریت طرح و برنامه معاونت فرهنگی و اجتماعی دانشگاه، اولین دوره مسابقات علمی و پژوهشی کوبه، مسابقه «ساخت پل چوب کبریتی»، با محوریت تحقیق و پژوهش در صنعت ریلی در دانشکده مهندسی راه آهن برگزار شد. در این مسابقه ده گروه دانش آموزی به همراه معلمان و والدین خود شرکت کردند.

سومین دوره مسابقات کاپ فیزیک ایران در دانشگاه علم و صنعت برگزار شد
۲۷ الی ۲۹ فروردین، دانشگاهیان علم و صنعت میزبان شرکت کنندگان سومین دوره مسابقات کاپ فیزیک ایران (کفا) بودند. این دوره از مسابقات در دانشگاه علم و صنعت و توسط دفتر ارتباط با مدارس برگزار گردید. در این دوره، بیست و شش تیم شرکت کننده از دبیرستان های تهران از جمله علامه حلی و مفید و همچنین از شهرستانهای قم، قزوین و شیراز برای حضور در مسابقات و پاسخ به سوالات مطرح شده از سوی دبیرخانه مسابقات در دانشگاه علم و صنعت ایران حضور داشتند. بخش مقدماتی این مسابقات در روزهای پنجشنبه و جمعه در دانشکده ریاضی و مسابقه نهایی، روز شنبه ۲۹ فروردین در آمفی تئاتر شهید بهرامی برگزار گردید. اختتامیه این دوره از مسابقات نیز در آمفی تئاتر شهید بهرامی برگزار و طی آن از تیم های برتر این دوره از مسابقات تجلیل به عمل آمد.

در بخش تیم های انگلیسی زبان، تیم های Hawking ، Vafa و Paul Dirac به ترتیب اول تا سوم شدند. همچنین در بخش تیم‌های فارسی زبان نیز تیم های پلانک، آینده سازان و شهید قدوسی به ترتیب نخستین، دومین و سومی شدند. همچنین در بخش کسب کردند. طرح این مسابقه برگرفته از مسابقات بین المللی فیزیکدانان جوان (IYPT) و هدف اصلی آن آموزش و گسترش پژوهش فیزیک در میان دانش آموزان دبیرستانی است. محور اصلی این مسابقات ۱۷ سوال است. این سوالات در سایت منتشر می شود و دانش آموزان فرصت دارند کار کنند و ارائه‌ای برای آن آماده کنند. حل این سوالات به صورت پژوهشی است، طوری که هیچ کدام جواب مشخصی ندارد و سوالات باز هستند. حل آنها مستلزم انجام آزمایشات فیزیکی و ارائه‌ی تئوری برای توجیه مشاهدات است، و تطبیق میان تئوریا و مشاهدات باید نشان داده شود. نتیجه نهیانت در قالب ارائه ی Presentation هایی است که دانش آموزان آماده می کنند و ارائه می دهند و تیمهای دیگر آنها را در قالب مباحثات به چالش می کشند و بحث می کنند. داورها این فرایند مباحثه را زیر نظر می گیرند و نهایتا تیم ها را ارزیابی کرده و به درک آنها از فیزیک و کاری که انجام داده اند و کیفیت مباحثه نمره می دهند.

مرکز مشاوره

انتخاب مرکز مشاوره دانشگاه به عنوان مرکز مشاوره نمونه کشور

طبق اعلام دفتر مرکزی مشاوره وزارت علوم، تحقیقات و فن آوری، مرکز مشاوره دانشگاه علم و صنعت ایران به عنوان مرکز مشاوره نمونه کشور انتخاب شد. نشریه «دانشگاه ما» کسب این عنوان را به دکتر موسوی خوشدل مدیریت مرکز مشاوره و تمامی کارکنان آن تبریک می گوید و برای همه اعضای این مرکز آرزوی موفقیت دارد.

اردوی موزه دارآباد و باغ پرندگان برگزار شد

پنجشنبه ۲۷ فروردین، اردوی مشاوره ای- اجتماعی موزه دارآباد و باغ پرندگان ویژه دانشجویان خوابگاه دختران برگزار گردید. در این اردو علاوه بر بازدید از مجموعه موزه دارآباد شامل: موزه گیاهان ایران،

کارگاه تاکسیدرمی، سالن پروانه ها و موزه حیات وحش ایران و همچنین حضور و بازدید از باغ پرندگان لوزیان، کارگاه آموزشی با عنوان « استفاده از اوقات فراغت» برگزار گردید.

امور فرهنگی اساتید و کارکنان

جشن میلاد حضرت زهرا (س) و گرامیداشت روز زن و مقام مادر برگزار شد

جشن میلاد فرخنده حضرت فاطمه زهرا (س) و گرامیداشت روز زن و مقام مادر، چهارشنبه ۱۹ فروردین با حضور پر شور بانوان دانشگاهی در محل مجتمع فرهنگی هنری شهید بهرامی برگزار شد. از مادرانی که نام دختران خود را از اسامی و القاب حضرت فاطمه زهرا(س) برگزیدند با هدایایی تقدیر شد، در ضمن هدیه کوچکی شامل یک شاخه گل، یک جلد صحیفه سجادیه نفیس و مجموعه چهل لقمه به همه مهمانان اهدا گردید. در این برنامه، گروه تواناشیح «ذکر» و در ادامه مراسم گروه موسیقی سنتی شمس به اجرای برنامه پرداختند. جشن میلاد فرخنده حضرت فاطمه زهرا (س) و گرامیداشت روز زن و مقام مادر، با قرعه کشی و تقدیم هدایایی به ۱۴ نفر از حاضرین خاتمه یافت.

تشکل های دانشجویی

انجمن های علمی

هشتمین دوره جشنواره انجمن های علمی، «حرکت» برگزار می‌گردد

۱۹ لغایت ۲۳ اردیبهشت ماه، به منظور ارائه فعالیت های انجمن‌های علمی در راستای رشد روز افزون علمی دانشجویان و همچنین ارائه آخرین دستاوردهای ایجاد شده در دانشگاه، هشتمین دوره جشنواره حرکت انجمن های علمی با شرکت ۱۶ انجمن علمی برگزار می‌گردد. اختتامیه این جشنواره ۲۳ اردیبهشت، همراه با تقدیر از انجمن برگزیده دانشگاه علم و صنعت و همچنین برگزیدگان در حوزه‌های نشریات، ارتباط با صنعت، فعالیت های آموزشی، فعالیت‌های ترویجی، انجمن علمی افتخار آفرین، کارآفرین، انتشار دهنده کتاب، مخترع، پژوهشی و حامیان برجسته انجمن های علمی و همچنین تقدیر از دبیران و مستندسازان و اعضای برجسته انجمن‌های علمی به پایان خواهد رسید.

انجمن علمی تحصیلات تکمیلی کارگاه مدیریت زمان و منابع انسانی برگزار کرد
دفتر مرکزی انجمنهای علمی با همکاری انجمن علمی تحصیلات

تکمیلی، دوشنبه ۱۷ فروردین، کارگاه آموزشی مدیریت زمان و منابع انسانی با استفاده از نرم افزارهای تحت وب را در آمفی تئاتر دانشکده مهندسی راه آهن برگزار کرد. مدرس این کارگاه، مهندس فرزادی مقدم بود.

هیات محبان الحسین (ع)

یادواره شهید صیاد شیرازی در خوابگاه پسران برگزار گردید
دوشنبه ۲۴ فروردین، یادواره شهیدا (شهید صیاد شیرازی) در خوابگاه پسران برگزار شد. این مراسم با روایتگری سید ابوالفضل کاظمی (نویسنده کتاب کوچه نقاش ها) و مداحی کربلایی محمد رستمی همراه بود.

همچنین محمد صیاد شیرازی (پسر شهید)، سرهنگ شیخیان (مدیر گروه سایبری ارتش)، امیر دربندی، حاج رضا احمدی و دکتر اکبری، معاون دانشجویی در مراسم حضور داشتند.

انجمن اسلامی دانشجویان

اساسنامه انجمن اسلامی دانشگاه علم و صنعت تصویب شد

دکتر شریعت معاون فرهنگی و اجتماعی دانشگاه علم و صنعت از تدوین و تصویب اساسنامه تشکل انجمن اسلامی دانشگاه علم و صنعت توسط هیات نظارت خبر داد. همچنین مقرر شد عضوگیری قانونی این تشکل اسلامی، از تاریخ ۱۴ اردیبهشت صورت گیرد. دانشجویان علاقه مند به عضویت و فعالیت در این تشکل اسلامی می توانند از این تاریخ به عضویت این تشکل درآیند. انتخابات انجمن اسلامی نیز در هفته دوم خرداد ماه برگزار خواهد شد که تاریخ انتخابات، متعاقبا اعلام خواهد شد.

اخبار عمومی دانشگاه

عضویت دکتر دوابی در کمیسیون پژوهش و فناوری وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

با حکم دکتر فرهادی، وزیر علوم تحقیقات و فناوری، دکتر امیرحسین دوابی برای مدت دو سال به عنوان عضو کمیسیون پژوهش و فناوری وزارت علوم، تحقیقات و فناوری منصوب شد.

دکتر امیر حسین دوابی دارای مرتبه استاد تمام در دانشکده مهندسی مکانیک دانشگاه علم و صنعت ایران و بیش از ۱۲ سال عضو کمیته تخصصی فناوری وزارت علوم تحقیقات و فناوری و همچنین مشاور فناوری این وزارت خانه است. دکتر دوابی هم اکنون معاون پژوهش و فناوری دانشگاه علم و صنعت ایران و رییس پژوهشگاه این دانشگاه می باشد. «دانشگاه ما» عضویت این استاد فرانزه در کمیسیون پژوهش و فناوری وزارت علوم تحقیقات و فناوری را به ایشان و سایر دانشگاهیان تبریک می گوید و توقیبات روز افزون وی را در عرصه خدمت به ایران اسلامی آرزو دارد.

درخشش دانشجویان طراحی صنعتی دانشگاه علم و صنعت

در جشنواره ملی مبلمان شهری
نخستین جشنواره ملی مبلمان شهری (دایره خلاق) توسط سازمان زیباسازی شهرداری تهران برگزار گردید. در اختتامیه این جشنواره در سالن برج میلاد از آثار برتر تجلیل و مراسم رونمایی و معرفی آثار برتر انجام شد. صبا بیضایی، سعید رحیمی نژاد و پریسا علایی از دانشجویان طراحی صنعتی دانشگاه علم وصنعت، در بخش طراحی نشیمن خلاق، به ترتب رتبه های اول تا سوم را کسب کردند. «دانشگاه ما» این موفقیت را به این دانشجویان تبریک گفته و در ادامه مسیر علمی این عزیزان، برایشان آرزوی موفقیت می کند.

برگزاری دوازدهمین دوره مسابقات عملیات حرارتی

دوازدهمین دوره مسابقات عملیات حرارتی، شهریور ماه در دانشکده مهندسی مواد و متالورژی دانشگاه علم و صنعت ایران برگزار می گردد. علاقه مندان می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر به آدرس iranhtc.ir/twelfth اینترنتی مراجعه نمایند.

حضور پرشور دانش آموزان در کوپه علم و صنعت

توسط دفتر ارتباط با مدارس برگزار شد

افزودن این آگاهی در شرکت کنندگان است که انسان تشنه به آموختن علم و دانش، باید آن قدر تجربه کند و ساخته هایش با شکست روبرو شود و بار دیگر، امیدوار به پیروزی، دست به تجربه جدیدی بزند، تا صرفاً تجربه علمی و شخصی او، باعث از بین رفتن انرژی و هزینه دیگران نشود. از این بابت است که طراح، نقشی تعیین کننده پیدا می کند، مهندس و معلم و مدیر، در جامعه تعیین کننده می شوند. برای آموزش این مفهوم، چه زمانی بهتر از دوران کودکی و نوجوانی و چه دوره ای بهتر از دوران مدرسه؟! دکتر محمد واحدی، مدیریت طرح و برنامه معاونت فرهنگی و اجتماعی دانشگاه، در حاشیه برگزاری این رویداد به خبرنگار "دانشگاه ما"، درباره اهداف اصلی این برنامه و پیامدهای اجرای این قبیل برنامه ها گفت:

به طور کلی تزریق روحیه علمی در مدارس و دانش آموزان، توسط دانشگاه و دانشجویان، به نحو بهتری انجام می گیرد. یکی از اهداف اصلی این برنامه این است که شور و شوق یکی از علمی در مدارس بیشتر شود. به نظر ما، دانش آموزان با این روش، بهتر می توانند با مسائل علمی برخورد و از نزدیک با آن مواجه شوند. ضمن اینکه با این قبیل برنامه ها، از ظرفیت های مختلف دانشگاه علم و صنعت نیز استفاده می شود. همچنین روحیه اعتماد به نفسی که با برگزاری این قبیل برنامه ها در دانش آموزان ایجاد می شود، بسیار ارزشمند است. داشتن این روحیه، یکی از نیازهای کشور ما به خصوص در حوزه فعالیت در صنعت است. زیرا ما در صنعت، کارهای ناکرده زیادی داریم و گاهی، وجود یک ترس ناشی از شکست خوردن، باعث می شود تا دانشمندان جوان ما به دنبال انجام یک فعالیت صنعتی جدید نباشند در صورتی که توانایی آن در دانشمندان جوان ما وجود دارد. هدف کلیدی برگزاری این برنامه ها نیز ایجاد روحیه اعتماد به نفس در نسل نوجوان است. اما باید این قبیل برنامه ها را در کشور توسعه داد که به نظر من امکان آن وجود دارد. به عنوان مثال همین مسابقه به دلیل اینکه هزینه زیادی برای اجرا ندارد، می تواند در تمام شهرهای کشور و حتی در روستاهای ما نیز اجرا شود و باعث افزایش روحیه علمی در دانش آموزان کشورمان گردد.

محمدرضا حسین پور، مسئول برگزاری مسابقه "کوپه" که از فعالان دفتر ارتباط با مدارس است درباره شکل گیری این برنامه گفت: در این مسابقه، سوالاتی در ابتدا توسط اساتید دانشگاهی طراحی شد و دانش آموزان به آن پاسخ دادند. امروز نیز مسابقه عملی در حال برگزاری است و گروه های شرکت کننده به همراه پل هایی که مطابق با فراخوان مسابقه ساخته اند، به دانشگاه علم و صنعت آمده اند. هدف اصلی ما در کنار پژوهش برای دانش آموزان، این است که بتوانیم در ضمن برگزاری این برنامه ها، دانش آموزان مدارس را با دانشگاه علم و صنعت و فضای علمی آن بیشتر آشنا کنیم.

یکی از دانش آموزان که به نظر می رسید دقت زیادی در زیبایی پل خود به خرج داده بود، درباره قوانینی که برای شرکت در این مسابقه طراحی شده بود، صحبت می کرد و با اعضای تیم های رقیب، از اینکه کار با چسب ۱۰،۲۳ او و همگروهی هایش را اذیت کرده بود، حرف می زد. چند مورد از قوانینی که متقاضیان حضور در این مسابقه، برای شرکت در آن باید رعایت می کردند از این قرار بود: ۱- سطح روی پل که روی آن وسیله نقلیه قرار می گیرد باید ابعادی برابر با ۱۵ در ۸۰ سانتیمتر داشته باشد. ۲- پل باید متشکل از دو پایه باشد که اختلافی ۱۵ سانتیمتری در ارتفاع با هم داشته باشند. ۳- تعداد چوب کبریت های استفاده شده در سازه پل محدودیت ندارد اما مقدار وزن پل و طول آن در امتیاز نهایی، تاثیرگذار است.

مسابقه آغاز شد و اعضای تیم اول به همراه پلی که ساخته بودند بر روی صحنه آمدند. پایه های پل را بر روی میز قرار داده و روی پل، یک جعبه چوبی مطابق با سطح روی پل قرار داده شد تا بارگذاری در درون این ظرف انجام گیرد. وزنه ای که شرکت کنندگان باید از آن استفاده می کردند، سنگ ریزه هایی بود که درون جعبه چوبی قرار داده می شد و پل چوب کبریتی، باید آن را تحمل می کرد. به هر میزان که سنگ ریزه های بیشتری در محفظه روی پل ریخته می شد، نگرانی و ترس ناشی از احتمال شکسته شدن پل و جدا شدن چوب کبریت ها از هم، در صورت شرکت کنندگان و همچنین هیجان و دقت برای از دست ندادن لحظه ی فروپاشی پل رقیبان، در صورت تماشایچپان (سایر شرکت کنندگان) بیشتر نمایان می شد.

جدای از رقابت و هیجانی که به دلیل میل به پیروزی و کسب عنوان اول در فضای مسابقه وجود داشت، روحیه اعتماد به نفسی که در دانش آموزان شرکت کننده وجود داشت، فوق العاده جذاب و ارزشمند بود.

هر گروه بعد از اینکه حاصل تلاش چند روزه اش، در یک لحظه از هم فروپاشیده و تجزیه می شد، توسط سایر شرکت کننده ها تشویق می شد، و چند دقیقه بعد، هنگامی که هیجان ناشی از مسابقه در آنها فروکش می کرد، در گوشه ای از سالن مسابقه، با یکدیگر و یا با دیگر شرکت کنندگان درباره عواملی که برخلاف پیش بینی های قبلی خودشان باعث شکسته شدن پل و تضعیف آن شده بود، صحبت می کردند.

هدف اصلی از طراحی مسابقاتی از این قبیل، مسابقاتی مثل پل ماکارونی و پل چوب کبریتی و اصولاً مسابقات شبیه سازی، همین است. عملی که ناشی از روحیه ی آزمایشگری و تجربه در انسان است. این روحیه که لازمه ی آن، آزمون و خطاست، برای به رخ کشیدن توانایی های فردی یا گروهی از مهندسين نیست. مثل همین مسابقه "کوپه" هدف آن،

پنجشنبه بیستم فروردین، به همت دفتر ارتباط با مدارس و زیر نظر مدیریت طرح و برنامه معاونت فرهنگی و اجتماعی دانشگاه، اولین دوره مسابقات علمی و پژوهشی کوپه، مسابقه "ساخت پل چوب کبریتی"، با محوریت تحقیق و پژوهش در صنعت ریلی برگزار شد.

دفتر ارتباط با مدارس دانشگاه علم و صنعت ایران، از جمعی از دانشجویان و اساتید دانشگاه تشکیل شده است که با همکاری یکدیگر اقدام به طراحی و برگزاری مسابقات علمی و شاد می کنند. یکی از این مسابقات، مسابقه ساخت پل چوب کبریتی بود که برای دانش آموزان مدارس تهران طراحی و اجرا شد.

در این مسابقه که از صبح روز پنجشنبه تا بعداز ظهر همین روز برگزار گردید، ۱۰ گروه دانشجویی به همراه معلمان و والدین خود در این مسابقه شرکت کردند.

گروه های شرکت کننده در این مسابقه باید طبق فراخوانی که در اسفند ماه منتشر شده بود، از تاریخ ۵ تا ۱۵ اسفند در این مسابقه ثبت نام کرده و با مطالعه قوانین و آموزش های مناسب برای ساخت این پل ها آشنا می شدند. بخش اول مسابقه کوپه، بخش نظری آن بود که شرکت کنندگان باید به سوالاتی متناسب با مسابقه پاسخ می دادند. اما بخش دوم مسابقه کوپه که ۷۰ درصد امتیاز مسابقه به آن تعلق داشت، مرحله مسابقه عملی، یعنی بارگذاری بر روی پلی بود که هر گروه با ساخت آن در چارچوب قوانین تعیین شده، باید سعی می کرد تا پل چوب کبریتی اش بیشترین وزن ممکن را تحمل کند. البته دانش آموزان در طراحی پل خود باید به زیبایی و شکل آن نیز دقت می کردند زیرا زیبایی پل نیز یک امتیاز برای گروه شرکت کننده محسوب می شد.

روز مسابقه، دانش آموزان، گروه گروه به دانشگاه آمده و هر کدام، با فضای برگزاری مسابقه، دانشکده مهندسی راه آهن آشنا می شدند. دانشجویان علم و صنعت که در دفتر ارتباط با مدارس، فعالیت و این برنامه را اجرا می کردند، از چند روز قبل، هماهنگی های لازم را جهت برگزاری، ورود و نحوه اجرای این برنامه انجام داده بودند. دکتر محمد واحدی، مدیر طرح و برنامه معاونت فرهنگی و اجتماعی دانشگاه نیز، از صبح و قبل از شروع مسابقه به محل برگزاری مسابقه آمده بود. اغلب گروه های شرکت کننده در مسابقه، با پل های آماده ی خود به دانشگاه آمده بودند اما بعضی از گروه ها که به نظر می رسید برای ساخت پل، وقت کم آورده بودند، در لحظات باقیمانده برای شرکت در مسابقه، در حال تکمیل پل چوب کبریتی خود و انجام مراحل نهایی استحکام سازی پل های خود بودند. برخی از شرکت کنندگان با قطعاتی از پیروزی و اطمینان بابت استحکام پل خودشان صحبت می کردند. انرژی فراوان شرکت کنندگان این مسابقه که همگی ۱۱ تا ۱۴ ساله بودند، حال و هوای خاصی به آمفی تئاتر دانشکده مهندسی راه آهن داده بود.

دانشگاه ما

دانشگاه ما • شماره ۴۵ • اردیبهشت ۹۴

روزهایی سخت و طاقت فرسا اما پر بار و مهیج

مرتضی رستمی

گزارش حضور دانشجویان علم و صنعت در جشنواره نشریات دانشجویی منطقه یک کشور

فرصتی به اندازه یک جشنواره

دانشگاه علم و صنعت نیز با اقتدار و

بدون هیچ اثر ارسالی در این جشنواره شرکت کرد که البته در بخش غرفه ها موفق به کسب رتبه ی ممتاز شد. عوامل زیادی در کسب این موفقیت

موثر بود. طراحی دکور عالی غرفه،

مسئله ای بود که توجه همه شرکت کنندگان، از دانشجویان حاضر در جشنواره گرفته تا مسئولین برگزاری را به خود جلب کرده بود. گروه دکور با وجود کمبود وقت و بارش شدید باران در روز قبل از افتتاحیه، تمام تلاش خود را برای برپایی غرفه انجام داد.

به علت بارش شدید و عجیب باران در صبح روز اول، تمام غرفه ها تا یک ساعت قبل از برگزاری مراسم افتتاحیه توسط اعضای هر غرفه، در حال آماده سازی و چیدنش دکور بود. به هر حال مراسم افتتاحیه در ساعت ۱۵ آغاز و فعالین حاضر در جشنواره مطبوعات دانشگاهی، به

طور رسمی شروع به کار کردند.

۲۱ دانشگاه در این جشنواره شرکت کرده بودند که از این تعداد، ۱۹ دانشگاه، علاوه بر آثار ارسالی در بخش غرفه ها نیز آماده رقابت با یکدیگر بودند.

«در حاشیه» مورد استقبال قرار گرفت

کارگاه آموزشی روزنامه نگاری با عنوان "حقوق و مسئولیت های اجتماعی روزنامه نگاران" در حاشیه جشنواره و در روز دوم برگزار شد. دکتر فرحانی رئیس دانشکده ارتباطات دانشگاه علامه به عنوان مدرس این کارگاه انتخاب شده بود. این کارگاه با استقبال چشمگیری مواجه شد به طوری که عددی در انتهای کلاس، ایستاده و مشتاق،

کارگاه را دنبال می کردند. در آخر جلسه نیز به افرادی که در این کارگاه حضور داشتند، گواهی شرکت در این کارگاه اهدا شد. از آنجا که افراد حاضر در کارگاه، مدیران مسئول و فعالین حوزه نشریات بودند، بیشتر وقت کارگاه به بحث در مورد اخلاق حرفه ای در فعالیت روزنامه نگاری اختصاص پیدا کرد که بسیار مفید و موثر بود.

به پایان آمد این جشنواره حکایت همچنان باقیست

جشنواره ی سراسری نشریات دانشجویی اواخر اردیبهشت ماه امسال برگزار خواهد شد و می توان گفت که جشنواره های سطح کوچکتری مانند نمایشگاه های منطقه ای می تواند بستری مناسب برای آمادگی هرچه بیشتر فعالین حوزه نشریات دانشجویی برای این رویداد باشد. فعالین نشریاتی با حضور در این جشنواره ها علاوه بر سنجش کیفیت و کمیت فعالیت خود در یک سطح نزدیک به حرفه ای، به تعامل سازنده با یکدیگر می پردازند. تبادل نظر بین کارشناس های نشریات دانشگاه ها و تبادل ایده بین دانشجویان و مدیران

مسئول حاضر در جشنواره، راه رسیدن به یک زبان مشترک مطبوعاتی دانشجویی را هموار می کند. افزایش سطح کیفی نشریات در دانشگاه نیز می تواند نتیجه ی منطقی چنین تعاملاتی باشد. در پایان امید است که برگزاری هرچه بیشتر چنین جشنواره هایی در سطوح مختلف- چه بسا جشنواره درون دانشگاهی- در کنار افزایش انگیزه رقابت میان شرکت کنندگان، باعث بهبود کیفیت فضای نشریاتی گردد.

در بین قالب های فعالیت دانشجویی، انتشار نشریات دانشجویی رایج ترین و صد البته پرمخاطره ترین نوع فعالیت است. دانشجوها معمولاً در بستر نشریات دانشجویی در ضمن تعامل

با تفکرات و جریان های اندیشه ای متعدد، در جنبه های فنی کار حرفه ای روزنامه نگاری نیز تجربیاتی نیز کسب می کنند و اکثراً پس از دوران دانشجویی به فعالیت حرفه ای در این حوزه روی می آورند.

جشنواره ها و نمایشگاه های نشریات دانشجویی فرصتی است برای گرهمایی همین فعالین تا به تبادل تجربیات خود در زمینه های مختلف نشریاتی بپردازند. این جشنواره ها معمولاً به صورت دوسالانه و در سطح کشوری با حضور دانشگاه های سراسر کشور برگزار می شود اما امسال علاوه بر این ها، اولین دوره نمایشگاه نشریات دانشجویی منطقه یک با حضور دانشگاه های تهران و البرز برپا شد. محل برگزاری، دانشکده اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی بود.

باد ما را خواهد برد!

روز دوم نمایشگاه با ورزش های تند باد همراه بود اما این مسئله چیزی از شور و هیجان جشنواره نکاست. دانشگاه شاهد نیز با اجرای زنده ی "رادیو آوا" در محل برگزاری جشنواره، نشان داد که سطح رقابت بسیار بالاتر از حد انتظار است. دانشگاه علم و صنعت نیز در یک حرکت مبتکرانه اقدام به نشر سه ویژه نامه برای سه روز متوالی جشنواره کرد. کار به گونه ای بود که خبرنگاران که از دانشجویان دانشگاه بودند با گرفتن

مصاحبه و گزارش و خبر و ثبت اتفاقات و رویدادهای نمایشگاه، رویدادها را پوشش خبری می دادند و با صفحه بندی به طور روزانه و چاپ آن، نشریه در بین غرفه های حاضر در جشنواره و میان شرکت کنندگان توزیع می شد.

جایزه بهترین غرفه نمایشگاه

اهدای گرده به ...

مراسم اختتامیه با حضور دکتر حسین سلیمی رئیس دانشگاه علامه طباطبایی، مهندس مهدی علوی مدیر فرهنگی دانشگاه علامه طباطبایی، دکتر هاشمی معاون فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم و دکتر فرحانی رئیس هیات داوران جشنواره و رئیس پژوهشده ارتباطات دانشگاه علامه طباطبایی برگزار شد. در این مراسم از نفرات برتر در بخش ارسال اثر و از غرفه های منتخب جشنواره

تجلیل شد. دانشگاه های علامه طباطبایی، الزهرا، صنعتی شریف، تهران، شهید رجایی، شاهد، شهید بهشتی، امام صادق (ع) و صنعتی امیرکبیر جزء دانشگاه هایی بودند که در بخش آثار برتر از آنها تجلیل شد. و از غرفه های دانشگاه علم و صنعت، شهید بهشتی و دانشگاه خوارزمی هم به عنوان غرفه برتر تقدیر شد.

بحث اصلی در کار آفرینی و رشد اقتصاد دانش پهنان، در آندزایی است

دانشگاه ما: فعالیت های اصلی مرکز رشد دانشگاه در چه حوزه هایی تعریف می شود؟

کاکایی: مرکز رشد برای افرادی که یک تکنولوژی را به مقطعی از رشد رسانده اند و می خواهند قدم های اولیه تجاری سازی را طی بکنند، یک فضای فیزیکی و شرایطی را فراهم می کند تا بتوانند این مراحل را طی بکنند. لازم است که من توضیح بدهم که برای تجاری سازی نهایی و مراحل بعدی، دولت یک سیستمی دارد به عنوان پارک های علم و فناوری که شرکت ها از مراکز رشد به پارک های علم و فناوری می روند.

دانشگاه ما: شرکت ها در قبال این امکانات و شرایطی که مرکز رشد در اختیار آنها قرار می دهد، چه هزینه هایی را پرداخت می کنند؟

کاکایی: هنگامی که افراد در مرکز رشد فعالیت می کنند، هزینه ای از آنها گرفته نمی شود اما بعدها وقتی از مرکز خارج می شوند، آن هزینه ها را پرداخت می کنند. ضمن این- که هنگامی که یک شرکت بخواهد در پارک های علم و فناوری فعالیت کند، حضور در مرکز رشد یک مزیت است و عمدتاً به شرکت هایی که سابقه فعالیت در مراکز رشد را داشته اند مجوز فعالیت در پارک های علم و فناوری داده می شود.

دانشگاه ما: حمایت مرکز رشد برای متقاضیان شامل چه مواردی می شود؟ **کاکایی:** واقعیت این است که در سال های اولیه ای که قانون مربوط به مراکز رشد اجرایی شد، بودجه ها و امکانات مناسب و خوبی برای این مراکز در نظر گرفته شد. متأسفانه چندین سال است که این بودجه ها کاهش پیدا کرده و در حوزه های دیگری همچون خدمات دانش بنیان سرمایه گذاری می شود.

دانشگاه ما: فلسفه و هدف اصلی در شکل گیری مراکز رشد دانشگاه ها چیست؟

کاکایی: مراکز رشد در تمام دنیا با این هدف کار می کنند که امکانات فیزیکی را در اختیار افراد بگذارند که آنها نگران جا به جایی نباشند و در مکانی فعالیت کنند که افرادی شبیه به خودشان حضور دارند و بتوانند در این فضاها به تبادل اطلاعات بپردازند.

دانشگاه ما: در مورد مراکز کارآفرینی چطور؟ این مراکز با چه اهدافی شکل گرفت؟

کاکایی: حدود هشت سال پیش، صحبت های فراوانی در مورد اشتغال زایی و طرح های زودبازده شد. مرکز کارآفرینی، بخشی است که برای کارآفرینی، فرهنگ سازی می کند. این مرکز با مرکز رشد تفاوت دارد. مرکز رشد، امکاناتی را برای فعالیت کارآفرینان ایجاد می کند که این افراد که مشخصاً تحصیلات دانشگاهی هم دارند، بتوانند به شکل شرکت هایی کوچک از امکانات مراکز رشد استفاده کنند اما مرکز کارآفرینی، روحیه و فرهنگ کارآفرینی در دانشجویان را تقویت می کند.

دانشگاه ما: در حال حاضر چند شرکت زیر نظر مرکز رشد فعالیت می کنند؟

کاکایی: تعداد این شرکت ها متغیر است اما در حال حاضر ۲۰ شرکت در مرکز رشد دانشگاه مشغول فعالیت هستند. اخیراً مجوزی گرفتیم که شرکت هایی که اساتید نیز جزء تأسیس کنندگان و ایده پردازان اولیه آن هستند بتوانند تحت حمایت مرکز رشد فعالیت کنند ولی از امکانات فیزیکی آن استفاده نکنند.

دانشگاه ما: یک شرکت باید دارای چه ویژگی هایی باشد که به عنوان یک شرکت دانش بنیان ثبت شود.

کاکایی: من باید یک توضیح اولیه بدهم و آن اینکه هر شرکتی که در مرکز

رشد فعالیت میکند، الزاماً دانش بنیان نیست. ما اگر بخواهیم دقیق

صحبت کنیم باید بگوییم شرکت‌های "دانش بنیان" و شرکت های "دانش پایه". اگر چه از نظر زبانی، این دو واژه، معنای یکسانی دارند اما از نظر حقوقی با هم متفاوتند. دانش بنیان، یک اصطلاحی است که حدود ۴ الی ۵ سال روی آن کار شده است و اخیراً معاونت علمی فناوری ریاست جمهوری، تحت ضوابطی به شرکت هایی که حداقل یک سال سابقه کاری در این زمینه دارند، این مجوز را می دهد. علت توجه مردم به این شرکت های دانش بنیان، توجهاتی است که در دولت جدید به آن شده و بودجه هایی برای فعالیت آن در نظر گرفته شده و همچنین معافیت های مالیاتی و بیمه ای به آن تخصیص داده می شود. اما خیلی از افراد این تصور غلط را دارند که هر شرکتی که در مرکز رشد فعالیت می کند، حتماً باید دانش بنیان باشد، اما این گونه نیست.

دانشگاه ما: پس بهتر است اینگونه بپرسیم که چه شرکت هایی در مرکز رشد می توانند فعالیت کنند؟

کاکایی: مراکز رشد در دانشگاه، سیاست های متفاوتی برای جذب دارند. مرکز رشد دانشگاه علم وصنعت برای پذیرش شرکت های دانش پایه، شرایطی دارد که تحت آن، در وهله اول، باید یک شرکت دارای یک ایده محوری باشد که مراحل آزمایشگاهی خود را طی کرده باشد. یک فرد احساس می کند که این ایده، به شکل یک محصول، قابلیت تجاری سازی دارد. البته منظور از محصول می تواند خدمات کامپیوتری و نرم افزاری نیز باشد. در مرحله بعد، این فرد باید بتواند یک طرح کسب و کار یا طرح تجاری اولیه بنویسد که نشان بدهد چرا به ذهنش رسیده که این محصول، قابلیت تجاری سازی دارد. این طرح در مرکز رشد، مورد داوری قرار می گیرد و چنانچه تشخیص داده شد که این طرح، قابلیت تجاری سازی دارد، این شرکت و افراد مؤسس آن می توانند در مرکز رشد دانشگاه، فعالیت کنند. کار اصلی مرکز رشد، هدایت افراد است. ممکن است در برخی موارد تشخیص داده شود که محصولات افراد دیگر لزومی به تولید ندارد و بهتر است فرایند تولید آن متوقف شود.

دانشگاه ما: آیا این فعالیت های دانش پایه و محصولات تولیدی افراد، باید قابلیت رشد علمی داشته باشد؟

کاکایی: این محصولات باید قابلیت حصول درآمد داشته باشند. ما بسیاری از فناوری هایی داریم که بسیار فناورانه و مفید است اما باید تا سال ها فقط توسط دولت حمایت شود زیرا ممکن است با فعالیت در حوزه شرکت های کوچک و با سرمایه اولیه کم، شکست بخورد. به عنوان مثال چنانچه یک نفر در زمینه هواپیمای مسافربری ایده کارآفرینی داشته باشد که خیلی خلاقانه و تاثیرگذار هم باشد، با توجه به امکانات مالی که طرحش نیاز دارد، باید این فرد خلاق به سمتی هدایت شود که انرژی و فکرش از بین نرود.

دانشگاه ما: پس مراکز رشد برای حمایت از طرح ها و شرکت های کوچک و متوسط به وجود آمده است.

کاکایی: اصلاً از اهداف اصلی مراکز رشد، همین است. اگر فعالیت کارآفرینی در چارچوب شرکت های بزرگ باشند، ما افراد را آماده می کنیم که امتیاز آن تکنولوژی را در قالب لیسانس بفروشند. زیرا ارزش ندارد خودشان روی آن سرمایه گذاری کنند. در ادامه اگر یک طرحی نیاز به حمایت مالی زیادی داشته باشد، باید آماده و پرداخته شود تا تحویل یک شرکت بزرگتر یا یک غول اقتصادی داده شود.

دانشگاه ما: اینجا یک مسئله‌ای وجود دارد که دغدغه ذهنی بسیاری از کارآفرین های جوان است. بسیاری از افراد کارآفرین و خلاق، به ایده های خود نگاهی مادرانه دارند و ترجیح می دهند آن را به کس دیگری مثل یک غول اقتصادی تحویل ندهند و خودشان از آن حمایت کنند.

کاکایی: این سوالی که شما دارید و ذهنیت بسیاری از جوانان ایرانی است، یک ذهنیت ضدّ کارآفرینی است. یکی از مشکلات ما ایرانی ها، این است که دوست داریم همه چیز مال خودمان باشد. این روحیه، با روحیه کارآفرینی در تضاد است. یک کارآفرین کسی است که بسیاری از کارها را توسط دیگران انجام می دهد. خیلی از ایده های دانش بنیان متعلق به کارآفرین ها نیست. همین طور از جهت دیگر، ایده پردازان خلاق فراوانی داریم که کارآفرین های خوبی نیستند. ما در مرکز رشد یکی از مواردی که در نظر می گیریم این است که آیا افراد در گروهشان، عضوی دارند که روحیه اش با کارآفرینی مطابقت داشته باشد؟ این- که یک نفر صرفاً توانایی کد نوشتن داشته باشد، کارآفرینی نیست. کد نویسی همراه با ارائه محصول مناسب و فروش آن، یعنی کارآفرینی.

گفت وگو با دکتر امیرحسین کاکایی ؛ مدیر مرکز رشد و کارآفرینی دانشگاه علم و صنعت

دانشگاه ما: نکته کاملاً درستی است. کارآفرینی یک فرایند چند گانه و چند بعدی است. اما اگر بخواهم دقیقتر بگویم، این یک چالش گسترده است که در بسیاری از کشورها حتی کشورهای پیشرفته در زمینه کارآفرینی هم وجود دارد و اصولاً به نظر می رسد کشورهای دیگر نظر مخالفی با این نظر دارند که امتیاز ایده دانش پایه، در اختیار یک غول اقتصادی قرار بگیرد. به نظر می رسد این تفکر با فلسفه ایجاد مراکز رشد نیز در تضاد است زیرا هدف اصلی از ایجاد مرکز رشد این است که افراد با فکرهای خلاق و نوآوری های مبتنی بر دانش خود، در حالیکه امکانات مالی مناسبی ندارند بتوانند در مراکز رشد فعالیت کنند و رشد آنها متوقف نشود. اما شاید بتوان گفت فروش ایده دانش بنیان بیشتر با تفکر مبتنی بر اقتصاد سرمایه داری همخوانی دارد. سوال من این است که آیا فروش ایده به یک شرکت بزرگتر، باعث بزرگتر شدن آن شرکت و وابستگی دائمی افراد به غول های اقتصادی نمی شود و همچنین منجر به این نمی شود که این فرد خلاق، هیچگاه نتواند صاحب کسب و کار بزرگتری بشود و مورد استفاده دیگران قرار بگیرد؟ در حالیکه بسیاری از شرکت ها و ایده هایی که در حال حاضر غول های اقتصادی بزرگی در دنیای تجارت هستند، مثل گوگل، ایپی، فیسبوک و غیره، همگی از مراحل ابتدایی و با حداقل ها شروع کردند و به جای فروش ایده های خود به شرکت های بزرگتر، خودشان به کسب و کار کارآفرینانه ادامه دادند.

دکتر امیرحسین کاکایی، استادیار و عضو هیات علمی دانشکده مهندسی خودرو دانشگاه است. شهرپور ماه سال گذشته و پس از دو سال، با حکم رییس دانشگاه بار دیگر ایشان به مدت دو سال به سمت مدیر مرکز رشد و فناوری دانشگاه ابقا شدند. دکتر کاکایی در کنار فعالیت های اجرایی به امور پژوهشی نیز مشغول بوده و در سال ۹۲، به عنوان پژوهشگر برتر دانشکده مهندسی خودرو انتخاب شدند. با دکتر کاکایی در دفترشان گفت و گویی مفصل درباره عمده فعالیت های مرکز رشد دانشگاه و همچنین چالش های موجود در فعالیت شرکت های دانش پایه در حوزه کارآفرینی داشتیم.

کاکایی: ما باید شرایط واقعی خودمان را در نظر بگیریم. کشور ما ساختارهایی متفاوت با ساختار کشورهایی مثل ژاپن یا مالزی و یا کشورهای اروپایی و آمریکا دارد. ما باید روش فعالیت خود را با توجه به شرایطی که در آن قرار داریم در نظر بگیریم. من یک مثال می زنم. استیو جابز زمانی در اپل کار می کرد. سپس از اپل بیرون انداخته می شود. آیا اپل از او استفاده کرده است؟ نه. اتفاقاً از آنجا بیرون رفت و شرکت بزرگ دیگری، پیکسار را تأسیس کرد. سپس دوباره پیکسار را می فروشد و اپل، او را به عنوان مدیر استخدام می کند. چیزی که شما به آن اشاره کردید، یک مسئله فرهنگی در کارآفرینی است. البته همان طور که گفتیم شرایط و فضای اقتصادی و حقوقی در کشور ما با بسیاری از کشورهای متفاوت است. باید واقع گرا باشیم. یک کارآفرین در مسیر فعالیت خود، زمانی به شرایطی بر می خورد که به سرمایه ی زیادی نیاز دارد. اگر بخواهد این سرمایه را تأمین کند، چندین سال طول می کشد. در این مدت ممکن است تکنولوژی او از بین برود و مسیر رشد او متوقف شود. اگر قرار باشد برای جذب سرمایه، یک فرد خلاق، وقت و انرژی اش را هدر بدهد و از کار اصلی اش فاصله بگیرد، بهتر است آن را بفروشد. خوشبختانه در سال های اخیر در کشورمان، در این زمینه، جاهایی مثل فن بازار یا بورس ایده شروع به فعالیت کرده اند و توسط دولت هم حمایت شده اند.

دانشگاه ما: یعنی این "مال خود دانستن" ایده ها در برخی موارد باعث از بین رفتن آنها می شود؟

کاکایی: در بسیاری از موارد بوده اند افرادی که با انرژی های فراوان و خلاقیت های خوب در زمینه های نرم افزاری، پتروشیمی، خودرو و ... با همین تفکر، باعث از بین رفتن ایده خود شدند. ایده ی دانش پایه، مثل بچه نیست که متعلق به خود فرد باشد. باید به آن به عنوان یک کالا نگاه کرد. در حوزه کارآفرینی، بحث، بحث دانش نیست بلکه مسئله اصلی، بحث خشن "درآمدزایی" است. وظیفه مرکز رشد این است که افراد را در ابتدا از این خشونت دور نگه دارد. اصلاً مرکز رشد، ترجمه واژه Incubator است که به معنی ماشین جوجه کشی است. این دستگاه، گرما و سرمای معتدلی فراهم می کند تا جوجه های یک روزه از بین نروند. مراکز رشد نیز به همین صورت فعالیت می کنند. البته این حمایت نباید به شکلی انجام شود که این افراد به صورت ایزوله رشد کنند، چون دیگر بعضاً به کارآفرین تبدیل نمی شوند. این افراد باید به مرور با بسیاری از خشونت های جاری در زمینه کارآفرینی آشنا شود.

دانشگاه ما: به غیر از فضای استقرار، مرکز رشد دانشگاه، چه امکانات دیگری را در اختیار شرکت ها قرار می دهد؟

کاکایی: در مرکز رشد دانشگاه، به غیر از فضای اصلی استقرار شرکت ها، فضاهایی مشترک مثل سالن جلسات در اختیار شرکت ها قرار دارد که بتوانند در مورد فعالیت های جانبی خود که انجام آن در ارتباط با شرکت های دیگر ضرورت پیدا می کند، از این فضا استفاده کنند. این امکانات با توجه به نیازسنجی شرکت های مستقر در مرکز رشد در نظر گرفته شده است. ضمن اینکه اشاره کنم باتوجه به سیاست های ابلاغی در سال های اخیر و تأکید مسئولان بر فعالیت های دانش بنیان و مراکز رشد دانشگاهی، حضور و استقرار شرکت ها در مراکز رشد باعث شده که وقتی یک فرد از یک شرکت خصوصی دیگر یا یک مدیر دولتی، به مرکز رشد میآید، نگاه مثبت و مسئولانه تری نسبت به همکاری با شرکت های رشدی داشته باشد و این خودش یک امتیاز بالقوه برای شرکت های مرکز رشد محسوب می شود. همچنین در مقایسه با شرکت های دیگر، با شرکت های رشدی، قراردادها و همکاری های پژوهشی بهتری انجام می گیرد.

دانشگاه ما: در حوزه کارآفرینی، و در ترویج آن، نقش رسانه ها را تا چه اندازه موثر می دانید؟

کاکایی: اصولاً کارآفرینی همیشه با فرهنگ آن همراه است. برای فرهنگ سازی هم نقش رسانه ها اهمیت پیدا می کند. بررسی ها نشان داده کشورهایی که در حوزه کارآفرینی موفق عمل کرده اند، در حوزه فرهنگ سازی، فعالیت بسیار طولانی و موثری داشته اند. اختلاف ما با این کشورها، در حوزه دسترسی به دانش نیست. بلکه بیشتر به مسئله فرهنگ کارآفرینی باز می گردد. نکته ای که وجود دارد این است که دانشمند، به تنهایی یک نفر است اما کارآفرین یک نفر نیست. کارآفرین باید در یک فضای مناسب فعالیت کند. ایجاد این فضای مناسب به فرهنگ سازی و آموزش صحیح از دوران کودکی بستگی دارد. از روز اول در کتاب درسی دبستان به بچه های ما گفته می شود "بابا نان داد" یا "بابا آب داد". با ترویج این ادبیات و هنجارسازی آن، فضای آموزشی ما در ناخودآگاه کودکان تأثیری منفی می گذارد که یکجور وابستگی به همراه دارد. در عرصه رسانه های نمایشی نیز باید گفت تغییر نگرش و شکل گیری فرهنگ از همین برنامه ها شروع می شود.

باید رفتار کار آفرینی را فرهنگ سازی کنیم

گفت و گو با مهندس مجید پورمسگری

مسعود غزنجایی

یک کار آفرین برای رشد و پیشرفت، باید دارای چه خصوصیات شخصی و فردی باشد؟

پورمسگری: کارآفرین به فردی گفته می شود که رفتار کارآفرینانه داشته باشد. یکی از این رفتارها، کنترل درونی است. یعنی اگر کاری را انجام می دهد، موفقیت یا شکستش را به خودش نسبت می دهد نه به محیط اطرافش. یکی دیگر از این موارد، تحمل ابهام است. یعنی پذیرفتن عدم قطعیت به عنوان جز جدانشدنی از فعالیت هایش. در این خصوص لازم است کارآفرین دارای قدرت تصمیم گیری برنامه ریزی نشده باشد. عامل دیگر، میل به ریسک پذیری و میل به پیشرفت است. کارآفرین باخلاقیت فردی اقدام به انواع نوآوری می نماید که این خود یک رفتار کارآفرینانه قلمداد می شود که ممکن است به ایجاد یک ارزش جدید در توسعه یک محصول یا خدمت جدید منجر گردد.

دانشگاه ما: جدا از ویژگی های شخصیتی و درونی یک کارآفرین که به عوامل زیادی مانند زندگی گذشته و یا محیط و شرایطی که در آن رشد کرده، بستگی دارد، کارآفرینی، به طور علمی دارای چه تعریفی است؟

پورمسگری: کارآفرینی یک علم بین رشته ای است. مشکل از رشته های روانشناسی، مدیریت و اقتصاد، اگر بخواهیم کارآفرینی را تعریف بکنیم، کارآفرینی یعنی ایجاد ارزش از راه تشکیل مجموعه منحصر به فردی از منابع به منظور تشخیص فرصت‌های کارآفرینی و بهره برداری از آن فرصت ها. ساختاری که یک فرد در آن قرار دارد، بسیار مهم است. ساختاری که یک فرد می خواهد در آن دست به کارآفرینی بزند، باید ساختار کارآفرینانه باشد، ساختاری که مشوق خلاقیت فردی باشد و به فرد خلاق، فضای لازم را برای نوآوری بدهد. در این ساختارها که ساختارهایی تخت هستند، شرایط برای انجام کار تیمی فراهم می شود. جدا از تعاریف علمی که گفته شد، کارآفرینی یک تعریف بومی نیز دارد. کارآفرینی یعنی بالفعل کردن استعدادهای بالقوه در سطح فرد، گروه و سازمان. البته کارآفرینی صرفاً جنبه اقتصادی ندارد بلکه ارزش آفرینی، خود نیز عمل کارآفرینی محسوب می شود. اگر یک استاد دانشگاه یا یک پژوهشگر ایرانی بتواند در مجله ای تخصصی با ضرب تاثیر بالا که چاپ مقاله در آن بسادگی میسر نیست با توجه به امکانات محدود کشورمان، مقاله چاپ نماید، این فرایند نیز به نوعی کارآفرینی است و اینکه یک کارمند دانشگاه بتواند علاوه بر کار تعریف شده ی خودش، کارهای دیگری در جهت کسب اهداف سازمان انجام دهد، عمل کارآفرینانه انجام داده است. لازم به ذکر است که کارآفرین ها یک عینکی دارند و با آن چیزهایی را می بینند که بقیه نمی توانند ببینند البته این دید تا حد زیادی قابل آموزش است.

دانشگاه ما: این تفاوت در بینش افراد کارآفرین که آنها را از

سایرین متمایز می کند، تا چه میزان به گذشته و شرایط تربیتی آنها باز می گردد؟

پورمسگری: عمده کارآفرین های موفق، حدود ۶۰ تا ۷۰ درصد، دوران کودکی آرامی نداشته اند و گذشته سختی را سپری کردند یا در کنار پدرشان کار کردند یا مادرشان نان آور خانه بوده. این افراد در دوران قبل از بلوغ مشغول به کار شدند و طعم کسب و کار را چشیده اند.

دانشگاه ما: بسیاری از افراد، روحیه کارآفرینی بالقوه دارند، هوش هیجانی بالایی دارند، خلاقیت و نوآوری زیادی دارند. اما در ساختارهایی قرار می گیرند که خلاقیت بالقوه ی آنها، بالفعل نمی شود و سرکوب می شود. چگونه یک ساختار می تواند شرایطی را به وجود آورد که بتواند از خلاقیت ها و نیروهای بالقوه افراش، استفاده کند و در عین حال بتواند خلاقیت آنها را در مسیری مناسب و هدفمند، پرورش دهد؟

پورمسگری: اولین قدم برای رسیدن به رفتار کارآفرینی در سطح فردی، تغییر بینش است. وقتی بینش تغییر یکنند، تبدیل می شود به نگرش و وقتی این نگرش، تاکید و تقویت بشود، تبدیل می شود به رفتار کارآفرینانه. وقتی این رفتار، تکرار بشود، آن شخص در ساختاری که فضای لازم در آن وجود دارد، دست به اقدامات کارآفرینانه می زند. بد نیست در اینجا یک نقدی به ساختار دولتی داشته باشم. در ساختار دولتی ما، افراد یک سری وظایف مشخص و از قبل تعریف شده دارند و ترجیح می دهند فعالیت بیشتر از آن انجام ندهند زیرا بعداً مورد سوال واقع می شوند. در نتیجه این ساختار باعث می شود کسی که روحیه کارآفرینی و خلاقیت دارد، یاد بگیرد که به قول معروف، دیکته ننوشته، غلط ندارد و کاری انجام ندهد. ساختارهای فعلی باعث می شود که فرد اصطلاحاً دچار عدم تجانس شناختی گردد یعنی آنچه در چارچوب فکری و داورهای کارآفرینی یک تعریف بومی نیز به واقع در محیطش وجود دارد دارای تجانس و همسانی نیست و اینجاست که فرد دچار سرخوردگی می شود.

دانشگاه ما: کارآفرینی، صرفاً در حوزه فعالیت شخصی و شرکت‌های خصوصی تعریف می شود یا به عنوان مثال یک نفر کارمند در یک اداره دولتی را نیز می توان کارآفرینی تلقی کرد؟

پورمسگری: ما اصطلاحی داریم به نام «کارآفرین سازمانی». به عنوان مثال، کارمندی که در کار، به سرعت در سلسله مراتب سازمان متبوع پیشرفت می کند وعلاوه بر منابع مشخص از منابع نامعین در جهت دست یابی به اهداف سازمانی استفاده می کند، این فرد یک «کارآفرین سازمانی» است.

دانشگاه ما: چگونه می توان در دانشگاه، ساختارهای کارآفرینانه را به شکلی مناسب و خلاقانه ایجاد کرد؟

پورمسگری: ما دو مسیر برای کارآفرین شدن دانشگاه داریم.

موفقیت

مسیر اول دانشگاه هایی هستند که ساختارهایی اصطلاحاً خودجوش دارند. مثل دانشگاه های استنفورد، هاروارد و کمبریج. مسیر دوم دانشگاه هایی هستند که ساختار اصلی آنها بر مبنای کارآفرینی طرح ریزی شده، مثل دانشگاه ملی سنگاپور. ما برای شکل گیری این ساختارها چند دسته عوامل تاثیرگذار داریم. دسته اول، نهادهای داخل دانشگاهی مثل مرکز رشد، دفتر ثبت تکنولوژی، مرکز کارآفرینی. دسته دوم، نهادهای بیرون دانشگاه مانند VC ها یا سرمایه گذاری های مخاطره پذیر. صندوق سرمایه ریاست جمهوری، صندوق مهر امام رضا (ع)، دفتر ثبت مالکیت های صنعتی. دسته سوم هم شبکه ها هستند. منظور از شبکه ها، بستر های ارتباطاتی است که اهمیت بسیاری برای کارآفرین دارد. چون کارآفرین علاوه بر کانال های رسمی، از کانال های غیر رسمی هم برای پیشرفت استفاده می کند. با استفاده از این شبکه ها، کارآفرین می تواند به منابع نامشخص هم دسترسی پیدا کند.

دانشگاه ما: کارآفرینی در دانشگاه های کشور ما در مقایسه با سایر کشورها چه جایگاهی دارد؟

دوران کودکی آرامی نداشته اند و گذشته سختی را سپری کردند یا در کنار پدرشان کار کردند یا مادرشان نان آور خانه بوده. این افراد در دوران قبل از بلوغ مشغول به کار شدند و طعم کسب و کار را چشیده اند.
دانشگاه ما: بسیاری از افراد، روحیه کارآفرینی بالقوه دارند، هوش هیجانی بالایی دارند، خلاقیت و نوآوری زیادی دارند. اما در ساختارهایی قرار می گیرند که خلاقیت بالقوه ی آنها، بالفعل نمی شود و سرکوب می شود. چگونه یک ساختار می تواند شرایطی را به وجود آورد که بتواند از خلاقیت ها و نیروهای بالقوه افراش، استفاده کند و در عین حال بتواند خلاقیت آنها را در مسیری مناسب و هدفمند، پرورش دهد؟

پورمسگری: اولین قدم برای رسیدن به رفتار کارآفرینی در سطح فردی، تغییر بینش است. وقتی بینش تغییر یکنند، تبدیل می شود به نگرش و وقتی این نگرش، تاکید و تقویت بشود، تبدیل می شود به رفتار کارآفرینانه. وقتی این رفتار، تکرار بشود، آن شخص در ساختاری که فضای لازم در آن وجود دارد، دست به اقدامات کارآفرینانه می زند. بد نیست در اینجا یک نقدی به ساختار دولتی داشته باشم. در ساختار دولتی ما، افراد یک سری وظایف مشخص و از قبل تعریف شده دارند و ترجیح می دهند فعالیت بیشتر از آن انجام ندهند زیرا بعداً مورد سوال واقع می شوند. در نتیجه این ساختار باعث می شود کسی که روحیه کارآفرینی و خلاقیت دارد، یاد بگیرد که به قول معروف، دیکته ننوشته، غلط ندارد و کاری انجام ندهد. ساختارهای فعلی باعث می شود که فرد اصطلاحاً دچار عدم تجانس شناختی گردد یعنی آنچه در چارچوب فکری و داورهای کارآفرینی یک تعریف بومی نیز به واقع در محیطش وجود دارد دارای تجانس و همسانی نیست و اینجاست که فرد دچار سرخوردگی می شود.

دانشگاه ما: مسائل فرهنگی در حوزه کارآفرینی تا چه اندازه اهمیت دارد؟

پورمسگری: بحث های فرهنگی در این حوزه بسیار با اهمیت است و یکی از شاخه های تحقیق و پژوهش که امروزه در بسیاری از ژورنال ها و کنفرانس های بین المللی به آن پرداخته می شود، میحت مربوط به فرهنگ کارآفرینی است.

دانشگاه ما: فرهنگ سازی این رفتار، چگونه در نهادهای علمی و جامعه ی ما ایجاد می شود؟

پورمسگری: در ابتدا باید بینش افراد تغییر پیدا کند. افرادی که قدرت تاثیر گذاری و نفوذ بالایی دارند یعنی اساتید دانشگاه، می توانند این تغییر را ایجاد کنند. اگر اساتید با رفتار و گفتار خود، این روحیه را در دانشجویان نهادینه نمایند، خود به خود این روحیه، تبدیل به یک هنجار عمومی در دانشگاه و در پی آن در جامعه خواهد شد.

دانشگاه ما: می توان گفت کشمکش اصلی در شرایط فعلی کشور ما مربوط به همین مسئله فرهنگ کارآفرینی است. وابستگی اقتصاد ما به نفت و متاسفانه خام فروشی نفت در دهه‌های اخیر که یک سنت غلط باقی مانده از دوران قبل از انقلاب اسلامی است، باعث شده که اقتصاد ما، یک اقتصاد دولتی باشد و همین موضوع، به شکل گیری یک نگرش غلط در بین عموم جامعه منجر شده. این نگرش که یک نفر باید تلاش کند تا در یک ارگان یا نهاد دولتی استخدام شود و از آنجا ارتزاق کند تا بتواند در آرامش زندگی خود را بگذراند. از طرف دیگر ساختارهای دولتی ما نیز نقش تعیین کننده دارد. یکی از مشکلات ساختاری دولتی ما، داشتن روحیه ی اجرایی و عملگرا و تفکر اجرای برنامه‌های زودبازده در مدیریت دولتی ماست. این روحیه نیز با روحیه کارآفرینی مخخوانی ندارد. فعالیت های حوزه کارآفرینی بعد از چندین سال با موفقیت روبرو می شوند. عامل اصلی در شکل گیری این مسائل را چه می دانید؟

پورمسگری: یک تفکر رایجی که در بین مردم جامعه ما وجود دارد این است والدین، فرزندانشان را به ارتزاق از منبع اقتصادی دولت تشویق می کنند و به طور مصطلح از آن به عنوان وجود یک «آب باریکه» نام می برند. ترویج این تفکر بسیار خطرناک است زیرا باعث می شود روح کارآفرینی در افراد نوجوان و جوان از بین برود. یکی از این دلایل برمی گردد به دوران تاریخی معاصر از زمان جنگ جهانی که گذشتگان ما در شرایط سختی و قطعی زندگی کرده بودند و این باور بین آنها توسعه پیدا کرد که لازم است ما به جایی وصل باشیم که خیالمان از وجود حداقل های مالی راحت باشد. البته این عامل، یک عامل بیرونی است. عامل درونی سرکوبگر، مقاومت در برابر تغییر است.

دانشگاه ما: با این اوصاف، عامل اصلی برای شکل گیری ساختار

مناسب کارآفرینی چیست؟
پورمسگری: مطمئناً عامل اصلی، «احساس نیاز» است. مقام معظم رهبری هم فرمودند. ما متاسفانه داریم مثل بچه پولدارها زندگی می کنیم. ما متاسفانه اقتصاد منکی به نفت داریم که باعث ایجاد بی لختی، به خصوص در اداره نظام دولتی ما شده است. این بازمی گردد به عدم کارآفرینی در سطح سازمان و عدم تولید مبتنی بر نیاز. در کشورهایی که در این حوزه پیشرفت کرده اند، گروه هایی وجود دارد که برای سال های آینده ی کشورشان، نیازهای کشور را تعریف می کنند و با توجه به این نیازها دست به اقداماتی مبتکرانه می زند که منجر به رفع آن نیازها در حوزه های مختلف میشود. تفاوت در هم این است. مشکل دیگر این است که ما متاسفانه سیستم نداریم. من در یک سالی که در اداره امور خوابگاه ها فعالیت می کردم، تمام تلاشم را کردم تا در آنجا یک سیستم یکپارچه و منظم ایجاد کنم. راه اندازی سیستم منظم، در تمام کشورهایی در حال توسعه ضروری است. ضعف دیگر حوزه اجرای قانون است. متاسفانه قوانین نیز به شکلی تفسیر می شود که انجام برخی امور، در یک چرخه ی تکرار شونده می افتد که منجر به فرسایش و به حاشیه رانده شدن بسیاری از کارهای خلاقانه و کارآفرینانه می شود. البته منظورم قوانین حاکم بر فضای کسب و کار است. متاسفانه کشور ما بر اساس آمارهای کسب و کار در دو پایگاه Doing Business و GEM رتبه مناسبی ندارد. یکی از این شاخص ها زمان اخذ مجوزهای قانونی برای راه اندازی کسب و کار جدید است.

دانشگاه ما: نقش رسانه ها و برنامه های نمایشی در ایجاد روحیه کارآفرینی و افزایش اعتماد به نفس در جامعه برای شکل گیری رفتار کارآفرینی چیست؟

پورمسگری: عصر حاضر، عصر رسانه است. کسی که قدرت در سال اول موفق شدید تعداد زیادی از این قبیل برنامه ها را برگزار کنیم. برای این منظور حتی اساتید بین المللی را آوردیم اما متاسفانه به دلیل عدم استقبال دانشجویان و همچنین عدم دسترسی به بودجه کافی. این برنامه ها از آن طور که برنامه ریزی شده بود، اجرا نشد. اما به زودی برنامه آموزشی مدونی برای برگزاری کارگاه ها و سمینارها در این زمینه ارائه خواهیم داد.

دانشگاه ما: بیشترین مشکلات جاری مرکز کارآفرینی مربوط به چه مسائلی است؟

پورمسگری: یکی از مشکلاتی که داریم این است که بعد از گذشت ۴ سال از ابلاغ آیین نامه جدید کارآفرینی، هنوز کمیته کارآفرینی دانشگاه تشکیل نشده است. مشکلات مالی که از مشکلات همیشگی ماست را هم باید اضافه کنیم. برنامه توسعه کارآفرینی مرکز، تدوین شده اما سیستمی برای اجرای آن وجود ندارد. ما خواهان حمایت مالی و معنوی مدیران عالی دانشگاه هستیم. مشکل دیگری که وجود دارد، مشارکت دانشجویان است. شاید عمده دلیل آن هم فاصله ای باشد که ما با دانشگاه داریم.

دانشگاه ما: با توجه به این مسائل، چه برنامه بلند مدتی برای مرکز کارآفرینی دارید؟

پورمسگری: برنامه هایی با توجه به اسناد بالادستی دانشگاه و معاونت پژوهشی توسط جناب دکتر کاکایی تدوین گردیده و امیدوار هستیم با نظر مثبت معاونت جناب آقای دکتر دوبای که خود ایشان از صاحب نظرات حوزه کارآفرینی هستند بتوانیم این برنامه را اجرا نماییم که دانشجویان دانشگاه علم و صنعت، علاوه بر آموزش درس کلی، با آموزش های عمومی و تخصصی در زمینه کسب و کار نیز آشنا شوند. اجرای این برنامه ها باعث می شود که دانشجویان علم وصنعت، از دانشجویان دیگر دانشگاه‌ها، متمایز شوند و دارای نوعی مزیت رقابتی در خویشتن کاری یا حتی استخدام گردند.

دانشگاه ما: چه توصیه ای برای دانشجویان علاقه مند به کارآفرینی دارید؟

پورمسگری: یک توصیه برای همه دانشجویان دارم. اینکه برنامه توسعه فردی شان را در هر مقطعی که قرار دارند، بنویسند. همچنین در دوران تحصیل، علاوه بر درس خواندن، مهارت های کسب و کار را نیز کسب کنند. ما به طور منظم روی سایت مرکز کارآفرینی که رتبه دوم فعال ترین سایت های مراکز کارآفرینی است، مطالبی قرار می دهیم که در اختیار مخاطبان قرار دارد و می تواند برای دانشجویان مفید باشد.

دانشگاه ما: و حرف پایانی.

پورمسگری: دانشگاه ما ظرفیت های بسیار بیشتری نسبت به وضعیت کنونی دارد. البته این را کسی پوشیده نیست اما اینکه چطور این ظرفیت ها مورد استفاده قرار بگیرد، هنری فراتر از مدیریت یعنی هنر رهبری می طلبد. از مسئولین محترم دانشگاه تقاضا داریم نسبت به استفاده از خرد جمعی و تبدیل آن به اراده جمعی برای رسیدن به دانشگاه کارآفرین اهتمام جدی داشته باشند، چراکه یکی از بزرگترین چالش‌های امروز نظام مقدس جمهوری اسلامی، اشتغال فارغ التحصیلان دانشگاهی است. از شما هم بخواطر حسن حضورتان در مرکز کارآفرینی تشکر می کنم، جوان‌های خلاق بود.

معرفی و تحلیل یک سریال درباره کارآفرینان جوان: Silicon Valley

کارآفرینم، پس هستم!

فرهنگ کار آفرینی

در کشورهایی که کارآفرینی و اقتصاد متکی به دانش علمی با رویکرد خصوصی سازی، اهمیت بسیار بالایی دارد، فرهنگ سازی در این زمینه در کنار حمایت های قانونی و مالی، بسیار تاثیر گذار است. به عنوان مثال در کشور آمریکا که در زمینه کارآفرینی مبتنی بر دانش، در رتبه اول قرار دارد و سال هاست که غول های بزرگی همچون بیل گیتس و استیو جابز در زمینه علوم کامپیوتر و فناوری اطلاعات، سهمی اساسی در اقتصاد این کشور کسب کرده اند و حتی در سایر کشورها نیز تاثیر فراوانی بر فعالیت های اقتصادی و کارآفرینی مبتنی بر دانش گذاشته اند و امروزه به عنوان الگوی مناسبی برای کارآفرینان معرفی می شوند.

در مورد فرهنگ سازی، رسانه های تصویری و به خصوص برنامه های نمایشی، فیلم ها و سریال ها، نقش اصلی را ایفا می کنند. بسیاری از فیلم های انیمیشن تولید شده در آمریکا در مورد سرگذشت کاراکترهایی است که در سنین کم، با استفاده از خلاقیت و اعتماد به نفس و همچنین دانش های نوین، دست به تولید محصولاتی می زنند که هم برای خودشان و هم سایر افراد جامعه از اهمیت بالایی برخوردار است. این فرهنگ سازی اگرچه از یک سو، بازتاب دهنده فضایی است که برای یک انسان خلاق و مبتکر می تواند وجود داشته باشد، اما از سوی دیگر کارکردی تربیتی دارد. رسانه های فرهنگی و فیلم ها و سریال ها تاثیر شگرفی بر ناخودگاه مخاطب هدف خود دارد و می تواند به او آموزش بدهد. یکی از برنامه های تلویزیونی که اخیرا مورد توجه تماشاچیان و منتقدین قرار گرفته به طور ویژه به کارآفرینی و ابتکارات علمی جوانان می پردازد، سریالی به نام Silicon Valley (دره سیلیکون) (دره سیلیکون)

Silicon Valley (دره سیلیکون) نام یک مجموعه کمدی است که سال گذشته فصل اول آن در هشت قسمت از شبکه HBO پخش شد و نمایش فصل دوم آن از این شبکه نیز به تازگی شروع شده است.

شبکه HBO از شبکه های تلویزیونی کابلی آمریکا است که با پخش سریال های مهم و پرطرفداری همچون Game of Thrones (بازی تاج و تخت) و True Detective (کارآگاه واقعی) در سال های اخیر، چشمان زیادی از مشتاقان سریال های تلویزیونی در سراسر جهان را به خود جلب کرده است.

نام سریال دره سیلیکون از نام واقعی و معروف محلی به همین نام گرفته شده است. دره سیلیکون، نام منطقه ای در حدود ۷۰ کیلومتری جنوب شرقی سانفرانسیسکو در ایالت کالیفرنیا است. شهرت این منطقه به دلیل قرار داشتن بسیاری از شرکت های مطرح انفورماتیک جهان در این منطقه است. این جمله شرکت های بزرگی که در این منطقه واقع هستند می توان به شرکت های مایکروسافت، اپل، گوگل، یاهو، اج پی، ایسوس، سان دیسک، اینتل، ای ام دی و اوراکل اشاره کرد. قرار گرفتن نام این شرکت ها به خوبی، اهمیت نقش آفرینی این منطقه را در مناسبات اقتصادی آمریکا و دنیا اثبات می کند. در ادامه به معرفی این سریال و بررسی ویژگی های آن می پردازیم.

خلاصه داستان

ریچارد، برنامه نویس جوان و با استعدادی است که به همراه سایر دوستانش در منزلی که توسط اریک برایشان فراهم شده، در دره سیلیکون سکنی گزیده و مشغول کار شده اند. ریچارد اخیرا وب ساستی به نام Pied Piper از طراحی کرده که با استفاده از آن، نوازندگان موسیقی می توانند از اینکه اثر در حال ساختشان حقوق کمی رابت سایر هنرمندان را نقض نمی کند مطمئن شوند. این وب سایت مورد توجه کسی قرار نمی گیرد اما یکی از کارکنان شرکت رایانه ای بسیار معتبر به طور اتفاقی متوجه می شود که او توانسته در ایجاد این وب سایت، الگوریتم برنامه نویسی را به اجرا درآورد که می تواند حجم اطلاعات را به میزان بسیار زیادی کاهش دهد. ایده ای که به طور بالقوه میلیاردها دلار ارزش دارد. حال ریچارد باید با انتخاب های دشواری مواجه شود. در ازای دریافت میلیون ها دلار وجه نقد، از رئیس شرکت بزرگتر، امتیاز ایده خود را به آن ها واگذار کند و کنار بکشد، یا شرکت خود را راه اندازی کند تا شاید در آینده صاحب شرکت عظیم و میلیاردی شود.

ریچارد اما، راه دوم را انتخاب می کند و از دوستانش در این راه کمک می گیرد. دوستانی که بعضا حتی هیچ اطلاعاتی در زمینه فعالیت ریچارد ندارند. سریال در واقع بعد از چند قسمت اول، مسیر دشواری را به نمایش می گذارد که ریچارد، این ایده پرداز مبتکر، باید به عنوان یک کارآفرین ایفا کند. مسیری که در ابتدا آسان به نظر می رسد اما در واقع بسیار پیچیده و حساس است و مخاطب با شرایطی روبرو می شود که در آن، ریچارد به عنوان یک کارآفرین، راه سخت تری نسبت به ریچارد مبتکر برنامه نویسی، طی می کند. این سریال، در کنار جنبه سرگرمی آن و وجود موقعیت های کمدیک، فضایی بسیار خوب از دنیای کسب و کار و به خصوص حوزه کارآفرینی و استارتآپ ها به تصویر کشیده.

این سریال خنده دار و طنزآمیز واقعیت های مهمی را نیز در دنیای کارآفرینی آشکار می کند، ازجمله این که بسیاری از کارآفرینان جوان و برجسته در زمینه مهارت های مدیریت پروژه به شدت ضعف دارند.

دانشگاه ما • شماره ۴۵ • اردیبهشت ۹۴

درس هایی برای کار آفرینان جوان

این سریال اما در کنار شخصیت پردازی مناسب، داستان جذاب و لحظه های کمدیک و خنده آور فراوانی که در موقعیت های مختلف زندگی گروه جوانان آمریکایی ترسیم کرده است، حاوی نکات بسیار مهمی در حوزه کارآفرینی است که در ادامه به چند مورد آن اشاره می کنیم.

۱: در مدیریت یک کسب وکار، محصول همه چیز نیست
ریچارد در مرکز رشد کوچکی زندگی می کند و در کنار آن برای یک شرکت بزرگ هم کار می کند. ریچارد نرم افزار خود را به رفقایش در شرکت نشان می دهد و از دید آن ها ایده جالبی به نظر می رسد. اما هیچ کس نمی پرسد: «یک نفر ممکن است چقدر برای این حاضر باشد پول بدهد؟» چه برسد به این که حرفی از برنامه ریزی پروژه و تحلیل هزینه زده شود.

با راهنمایی صاحب مرکز رشد، ریچارد به دنبال تأمین مالی می رود و موفق هم می شود. او ۲۰۰ هزار دلار برای شروع کار دریافت می کند. این پول فقط به قدری است که او به این باور برسد که کسب و کاری دارد، اما بلافاصله درمی یابد که واقعا این گونه نیست و حتی نمی تواند چک سرمایه گزارش را بدون ثبت یک شرکت و یک حساب بانکی برداشت کند.

۲: اهمیت انتخاب یک چشم انداز مناسب
وجود یک چشم انداز مناسب برای یک کارآفرین اهمیت بالایی دارد. یک مدیر کارآفرین اگر چشم اندازی برای برنامه بلند مدت مجموعه خود نداشته باشد و از توانایی لازم برای انتقال این چشم انداز به

سایرین برخوردار نباشد، در ایجاد یک مدیریت مناسب در مجموعه، دچار مشکل می شود. یک مدیر در ارائه یک چشم انداز مناسب برای مجموعه ای که مدیریت می کند، در وهله اول باید خودش تصویر مناسب و درست و شفافی از آینده داشته باشد. "کاربران امروزی تمایل دارند به تمام فایل های خود از طریق تمام دستگاه هایشان بلافاصله دسترسی داشته باشند. با استفاده از پلتفرم ما، کاربران قادر خواهند بود تمام فایل های خود را تا جایی فشرده کنند که حقیقتا نتوانند بلافاصله به آن ها دسترسی داشته باشند. کنترل لوله اطلاعات را ماست، آن ها فقط از آن استفاده می کنند".

این چشم اندازی است که در ذهن ریچارد می گذرد و به حرکت او در مسیر موفقیتش جهت می دهد.

۳: نظم و انضباط سازمانی اهمیت بالایی دارد

وقتی به دنبال تأمین مالی یا فروش کسب وکار خود باشید، در خلال گفتگوهای مالی، اگر همه چیز طبق نظم باشد، در نگاه طرف مقابل، اعتبار بسیار بالایی پیدا خواهید کرد. ریچارد هیچ چیزی درباره برنامه ریزی کسب وکار نمی دانست، بنابراین او با آوردن یک متخصص توسعه کسب وکار، درست عمل می کند؛ فقط مسائل مالی نیست که باید نظم داشته باشند. شیوه ای که کسب وکار خود را اداره می کنید، حتی کدهایی که در یک محصول نرم افزاری نوشته می شود، باید از نظم خاصی تبعیت کنند. این نظم و انضباط سازمانی نشان دهنده

دقت و آینده نگری است.

۴: از این که قایق کوچک خود را

به یک قایق بزرگ تبدیلید نهراسید

از همکاری کسی پره برید که می تواند از شما حمایت کند و ثبات مورد نیاز برای رشد و ورود به بازار را برای شما فراهم کند. اگرچه ریچارد با در پیشنهاد ۱۰ میلیون دلاری برای خرید استارت آپش تصمیم سختی گرفت، اما شاید این که با گرفتن منابع مالی کمتر از یک VC (سرمایه گذار خطرپذیر) که پیشنهاد داد او را در طول مسیر راهنمایی کند درحالی که اجازه دهد کنترل شرکت عمدتا دست او باقی بماند، انتخاب منطقی تری کرد. همیشه افراد یا شرکایی در صنعتتان وجود خواهند داشت که در برخی جنبه های اداره یک کسب وکار از شما تجربه بیشتری داشته باشند. از این که آن ها را در عمل وارد بازی کنید، احساس خجالت نکنید.

۵: از ابتدا مشاوران حرفه ای را به کار بگیرید

کارآفرینان جوان بسیاری اوقات مرتکب اشتباهی می شوند و سعی می کنند همه چیز (شامل مسائل حقوقی) را خودشان انجام دهند؛ اما این گونه صرفه جویی ها و کاهش هزینه ها در درازمدت به ضرر کسب وکارشان تمام خواهد شد. به جای دانلود کردن اسناد حقوقی از اینترنت و مطالعه آن برای زمان طولانی، یک مشاور حرفه ای را به کار بگیرید و بار اول کارها را درست انجام دهید. سرمایه گذاران تمایل نخواهند داشت خود را وارد کسب وکاری آشفته و ناپسaman کنند. خوشبختانه VC ریچارد، او را از همان ابتدا با یک وکیل در تماس قرار داد.

۶: دوستان و خانواده خود را استخدام نکنید

بعضی از هم خانهای های ریچارد، در استارتآپ او با او کار می کنند (شاید این یادآور دوران طفولیت شرکت گوگل باشد). به محض این که آن ها متوجه می شوند قرار است به او پولی داده شود، رفتای او شدیدا علاقه پیدا می کنند برای استارتآپ او کار کنند. ریچارد خوشحال می شود که آن ها را در کنار خود داشته باشد، پس آن ها را «استخدام» می کند یا شاید بهتر باشد بگوییم آن ها خودشان، خودشان را استخدام می کنند و او را مجبور می کنند آن ها را بپذیرد؛ بدون هیچ قراردادی، هیچ پیشنهادی و هیچ شفافیتی درباره انتظارات. جای تعجب نیست که رفتای او به چشم یک رهبر به او نگاه نمی کنند و احساس نمی کنند که باید خیلی سخت برای او کار کنند. آن ها هیچ شرح شغلی ندارند و ریچارد هم در مورد این که بفهمد هر کدام از آن ها چه جایگاهی خواهند داشت دچار مشکل می شود. بدتر این که او باید یک نفر را نیز که در تیم نیازی به او نیست کنار بگذارد. اگرچه ممکن است هیچ گاه شما دقیقا در جایگاه ریچارد قرار نگیرید، اما باید توجه کنید که موفقیت کسب وکار شما تا حد زیادی بستگی به افرادی دارد که در کنار خود جمع کرده اید و انتخاب افراد تیمتان صرفا از روی دوستی و آشنایی تصمیم چندان عاقلانه ای نیست.

Startup Weekend

استارتآپ ویکند یک رویداد آموزشی-تجربی (Experiential Education)

(در انتهای هفته) برگزار می گردد. در این برنامه شرکت کنندگان پیر انگیزه ای شامل برنامه نویسان، مدیران

تجاری، عاشقان استارتآپ، بازاریاب ها و طراحان گرافیک گرد هم می آیند تا طی ۵۴ ساعت ایده هایشان را مطرح کنند، گروه تشکیل بدهند و هر گروه ایده ای را اجرا کند.

رویداد استارتآپ ویکند برای اولین بار در کشور، در شهریور ۱۳۹۱ در شهر تهران برگزار گردید و اکنون توسط مشتاقان

و داوطلبان در شهرهای مختلف کشور برگزار می گردد.

این رویداد از تاریخ ۲۰ اسفند ماه ۱۳۹۳ در دانشکده مهندسی صنایع دانشگاه علم و صنعت ایران همزمان با ۴ دانشگاه تهران، صنعتی شریف ، امیر کبیر و شهید بهشتی شروع به کار کرد.

سخنران این مراسم دکتر علی اکبر جلالی، عضو هیأت علمی دانشگاه علم و صنعت و حسین مزروعی نماینده جهانی Start Up Weekend بودند. در ابتدا شرکت کنندگان ایده پرداز، هر کدام در یک دقیقه ایده خود را اعلام کرده و بعد از آن رأی گیری در خصوص ایده ها انجام شده و ۱۰ تیم با تعداد رأی بیشتر اعلام شد.

سپس شرکت کنندگان برای تشکیل تیم به سالن رفته

و ۱۰ گروه تشکیل دادند و در خصوص طرح ایده هایشان صحبت کردند.

در ادامه روز پنج شنبه ۲۱ اسفند ماه شرکت کنندگان از ساعت ۸ صبح در محل دانشکده صنایع حضور داشتند. بعد از صرف صبحانه به کارگاه آموزشی رفته و مدل کسب و کار و انجام کار گروهی را توسط یکی از مربیان آموزش دیدند.

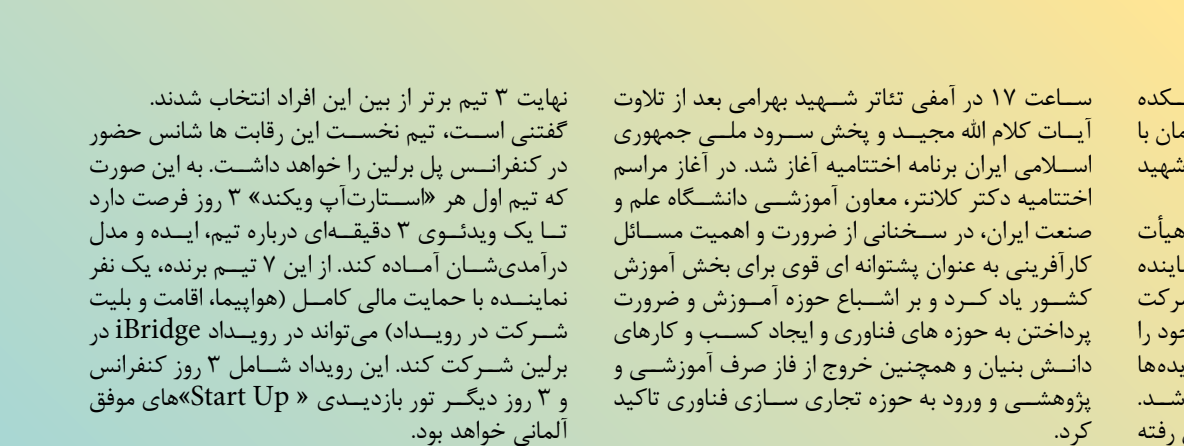
بعد از کارگاه آموزشی تیم ها به ادامه فعالیت خود در کلاس ها ادامه داده و تا ساعت ۱۰ شب به کارهای تیمی پرداختند.

روز جمعه ۲۲ اسفند ماه ساعت ۸ صبح شرکت کنندگان در محل رویداد حضور داشتند و بعد از کارگاه آموزشی free to play خود را برای ارائه بعد از ظهر آماده کردند. تیم های انتخاب شده به فعالیت های بازی سازی ادامه داده و نهایتاً در ساعت ۱۶ اقدام به جمع بندی پروژه های خود نموده و برای ارائه آماده شدند.

دانشگاه ما • شماره ۴۵ • اردیبهشت ۹۴

گزارش برگزاری رقابت های Start Up Weekend در دانشگاه علم و صنعت ایران

نهایت ۳ تیم برتر از بین این افراد انتخاب شدند.

گفتنی است، تیم نخست این رقابت ها شانس حضور در کنفرانس پل برلین را خواهد داشت. به این صورت که تیم اول هر «استارت آپ ویکند» ۳ روز فرصت دارد تا یک ویدئوی ۳ دقیقه ای درباره تیم، ایده و مدل درآمدی شان آماده کند. از این ۷ تیم برنده، یک نفر نماینده با حمایت مالی کامل (هواپیمای، اقامت و بلیت شرکت در رویداد) می تواند در رویداد iBridge در برلین شرکت کند. این رویداد شامل ۳ روز کنفرانس و ۳ روز دیگر تور بازدیدی «Start Up» های موفق آلمانی خواهد بود.

در پایان این برنامه، ایده های برتر به ترتیب زیر انتخاب گردید:

رتبه اول: ایده شماره هشت با نام اکو چرخش به karex Flutz

رتبه دوم: ایده شماره چهار با نام ماجراجو چرخش به Doodle

در پایان اختتامیه با حضور دکتر جلالی عضو هیئت علمی دانشکده برق، دکتر مینایی، عضو هیئت علمی دانشکده مهندسی کامپیوتر، مهندس حسن کریمی قدوسی قائم مقام بنیاد بازی های رایانه ای و مهندس پورمسگری از حوزه کارآفرینی از همه شرکت کنندگان تقدیر شد و گواهینامه شرکت در Start Up Weekend دانشگاه علم و صنعت به شرکت کنندگان اهدا شد.

نوشدارو قبل از مرگ سهراب

نگاهی به فیلم «ایران برگر» ساخته مسعود جعفری جوزانی

اکران نوروزی ۹۴ برخلاف انتظار اهالی سینما، با استقبال خوبی از طرف مخاطبان روبرو نشد. با توجه به تنوع آثار سینمایی که در اکران نوروزی قرار گرفته بود، گمان می شد که در اکران نوروزی و البته پس از اتمام دهه فاطمیه، مخاطبان زیادی به سینما بروند و به تماشای آثاری چون «ایران برگر» ساخته مسعود جعفری جوزانی، «رخ دیوانه» ساخته ابوالحسن داوودی، «روباه» ساخته بهروز افخمی و «طعم شیرین خیال» آخرین ساخته کمال تبریزی بنشینند. دو فیلم اول، به خصوص در جشنواره فیلم فجر با استقبال چشم گیری روبرو شدند. «رخ دیوانه» فیلم منتخب آراء مردمی سی و سومین جشنواره فیلم فجر بود و از طرف منتقدین نیز فیلم خوبی محسوب می شد. این استقبال در هنگام نمایش فیلم ها در جشنواره، در کنار این موضوع که اکران نوروزی همیشه بهترین نوبت اکران آثار سینمایی بوده، باعث شد تا استقبال این چنین کم از فیلم ها، شوک بزرگی به سینماگران و مسئولان فرهنگی وارد کند. شاید بتوان گفت در کنار کیفیت متوسط فیلم های سینمایی، یکی از دلایل این ریزش ناگهانی مخاطب، افزایش قیمت بلیط سینماها در روزهای پایانی سال ۹۳ باشد. در ادامه به تحلیل و بررسی پرفروش ترین فیلم اکران شده در نوروز ۹۴، «ایران برگر» می پردازیم. لازم به ذکر است دانشجویان علم و صنعت در هفته های اخیر در قالب اردوهای فرهنگی به تماشای این فیلم نشستند. همچنین معاونت فرهنگی و اجتماعی بنا دارد در ویژه برنامه ای به مناسبت روز اساتید دانشگاه و خانواده های ایشان به نمایش بگذارد.

فیلم البته در یک سوم پایانی دارای سکانس های اضافی است که نیازی به وجود آن حس نمی شود و حتی ریتم فیلم را نیز کند می کند. به عنوان مثال می توان فصل معرفی کاراکتر سردار را به کل اضافی دانست. اسم فیلم هم غلط انداز است و نسبتش با قصه فیلم، بی ربط است و بیشتر شبیه برندهای تبلیغاتی برای جذب مخاطب است.

اما جدای از همه این مسائل، فیلم بیشتر از همه از انتخاب بازیگر نقش امراالله ضربه می خورد. انتخاب علی نصیریان - که از بزرگترین بازیگران تاریخ سینمای ایران است و نقش بسیار مهمی در زمینه ادبیات نمایشی و به خصوص نمایش تخت حوضی در تاریخ ادبیات نمایشی کشورمان ایفا کرده - به همان اندازه غلط است که انتخاب محسن تنابنده برای نقش فتح الله هوشمندانه است. امراالله و فتح الله کاراکترهایی هستند که باید از ابتدا تا انتهای فیلم، دعوا و منازعه آنها و کشمکش بین این دو به طور کاملاً معادل و یکسان، تماشایی را با خود همراه کند و مخاطب از دیدن دعوی بین آنها لذت ببرد. ولی متأسفانه علی نصیریان در فیلم به هیچ وجه توان مقابله با محسن تنابنده را ندارد و مخاطب ترجیح می دهد تا لحظات بیشتری را با تنابنده بگذراند تا با نصیریان که این نقطه ضعف فیلم محسوب می شود. انتخاب تنابنده انتخابی بسیار هوشمندانه و هم چنین کلیشه ای مناسب برای فتح الله است. مخاطب ایرانی نزدیک به چهار سال است که به محسن تنابنده در نقش نقی معمولی به عنوان یک روستایی ساده دل عادت کرده است. مردی خانواده دوست که اگر چه سواد زیادی ندارد اما بلندپروازی هایش در کنار شخصیت عصبانیش منجر به خلق موقعیت های خنده آور منحصر به فردی می شود.

حالا این موقعیت را مقایسه کنید با علی نصیریان که آخرین بار، ۲۶ سال پیش در فیلم «روز با شکوه» ساخته کیانوش عیاری در یک فیلم کمدی نقشی در سایه طنزآفرینی علیرضا خمسه در سینما ایفا کرده است و سالهاست در تلویزیون تبدیل به کلیشه یک پیرمرد عارف مسلک خانواده دوست شده است. خوشبختانه، «ایران برگر» با وجود اینکه درباره موضوع انتخابات است، اما در دام مصادیق فرامتنی مربوط به این رویداد که روز به روز و هفته به هفته اش در حافظه تاریخی مردم وجود دارد، نیفتاده و اقتضای خود داستان و محیط است که روابط بین کاراکترها را شکل داده و نه عوامل فرامتنی و حاشیه ای. اما شاید اکران آن در زمانی نزدیک به انتخابات مجلس، زمان مناسب تری می توانست باشد.

مسعود غزنجایی

باشد و نه اصل قصه. در اثر شکسپیر منازعات قدرتمندان سبب از بین رفتن عشق و تباهی انسان می شود و نویسنده برای اینکه بتواند این انگاره را به طور موثر در ذهن مخاطب خود بگنجاند، حسرت وصال این دو دلداه را بر دل مخاطب خود می گذارد. در حالیکه جوزانی علاوه بر طرح این موضوع (البته با عمق کمتر) آن دو را به وسیله نورالله به هم می رساند از آن جهت که به درستی می داند که جامعه این روزهای ما بیش از هرپند و نصیحتی، به خنده نیاز دارد.

جوزانی در پایان فیلم از شخصیت نورالله کمک می گیرد. کاراکتری که هم دو زوج را به هم می رساند و هم به منازعات پایان می دهد. این تغییر باعث شده که شخصیت ما به ازای لارنس راهب در فیلم (نورالله) برگ برنده فیلمساز در پایان اثر باشد و نقشی درست معکوس لارنس راهب در قبال جامعه و دو دلداه داستان ایفا کند.

هوشمندی جوزانی، تناسبی است که بین تم فیلم با فضای اجتماعی و فکری جامعه پیدا کرده است. تم فیلم (برتری طلبی) و به دنبال آن، منازعه دو خاندان فرصت بسیار مناسب و ظرفیت بی نظیری است برای پرداختن به موضوعی که تمام مردم کشور در چند سال گذشته درگیر آن بوده اند: انتخابات و مسائلی که قبل از آن، در حین آن و پس از آن همه و همه می تواند بهترین محل برای بنای این روحیه برتری طلبی باشد.

«ایران برگر» تمام ویژگی های یک اثر مخاطب پسند در این سال ها را دارد اما خالی از اشکال هم نیست.

در وهله اول، مخاطب به جهت قصه عاشقانه ای که معرفی می شود و در طول اثر جریان دارد، با دو عاشق (ماهگل و سهراب) همذات پنداری می کند و دلش می خواهد همه چیز دست به دست هم بدهد تا این دو دلداه به هم برسند. تنها مانعی که بر سر راه وصال این دو هست، اختلافی است که بین پدران و در نتیجه دو طایفه وجود دارد که این اختلاف در جریان رقابت انتخاباتی، بیشتر و در نتیجه مانعی که بر سر راه این دو دلداه قرار دارد، هر لحظه بزرگتر می شود. در نتیجه به هیچ وجه، هیچ کدام از این دو دلداه نباید به این رقابت دامن بزنند و همسو با آن قرار بگیرند. این رویکرد در قبال سهراب رخ می دهد و او با مدیر مدرسه همراه می شود و از رقابت انتخاباتی فاصله می گیرد. اما ماهگل در کمال تعجب مخاطب، از نیمه دوم فیلم، همسو با این رقابت انتخاباتی قرار می گیرد و خودش هم حتی بیشتر از بقیه به آن دامن می زند که کاملاً اشتباه است.

همچنین انگیزه ها و گذشته ی دو نفر مشاوره که از بیرون وارد روستا می شوند و نیرومحرکه اصلی دو طرف برای ایجاد کشمکش اصلی قصه محسوب می شوند، تا پایان فیلم برای مخاطب مشخص نیست و سوال اصلی و حفره بزرگ قصه است.

مسعود جعفری جوزانی پس از ۱۶ سال دوری با یک فیلم کمدی به سینما بازگشته است. فیلم کمدی «ایران برگر» در جشنواره سی و سومی که پر شده بود از فیلم های یخ زده و بی حرکت با الگوهای تکراری و مستعمل جشنواره پسند، فیلم فرح بخشی بود و اکران آن در پایان سال، به نوشدارویی می ماند قبل از مرگ سهراب.

جوزانی، «ایران برگر» را با الگوی کمدی های کلاسیک نوشته است و داستان فیلم به سبک و سیاق کمدی های پر شخصیت شکسپیر است و آدم های فیلم و روابط بین آن ها تا حدودی یادآور کمدی های مولیر است. پایه اصلی و موقعیت مرکزی فیلم بر مبنای تراژدی معروف شکسپیر، «رومئو و ژولیت» بنا شده است.

قهرمان های این نمایشنامه دختر و پسری از دو خانواده بزرگ و رقیب در شهر ورونا هستند که با یکدیگر دشمنی و اختلاف دیرینه دارند. «رومئو» پسر موتیگو، بزرگ یک خاندان و «ژولیت» دختر کپیولت، بزرگ خاندان دیگر این شهر است. رومئو و ژولیت در تلاش برای رسیدن به یکدیگر به بن بست می رسند. در این میانه خانواده های آن دو که کینه ای دیرینه از هم دارند، آتش اختلافشان بالا می گیرد و «لارنس راهب» برای نجات آن دو و رسیدن این عاشق و معشوق نقشه ای بنا می کند که در میانه با مشکل روبرو می شود و با شکست مواجه می شود و رومئو می میرد.

در ایران برگر، موقعیت اصلی قصه بر عشق ماهگل (سحر جعفری جوزانی) و سهراب (حمید گودرزی) بنا شده است. دو جوانی که هر دو از فرزندان بزرگان روستا، امراالله (علی نصیریان) و فتح الله (محسن تنابنده) هستند.

فیلم، آغاز خوبی دارد و مخاطب با همراهی یک گروه که برای فیلمسازی و استفاده از طبیعت بکر این روستا وارد آن شده اند، به قصه وارد می شود و با شخصیت های اصلی این فیلم، امراالله و فتح الله آشنا و موقعیت اجتماعی و نسبت این دو با سایر اهالی روستا به خوبی برایش معرفی می شود. سپس با دو معشوق و قصه عشق آن ها آشنا می شود و همذات پنداری مخاطب با این دو دلداه ایجاد می گردد و مانع اصلی بر سر راه عشق این دو را می فهمد. مانعی که چیزی نیست جز اختلافات ریشه دار و قدیمی پدران آنها.

جعفری جوزانی با تیزهوشی، از این اختلاف و منازعه دو خاندان بزرگ روستا استفاده کرده و آن را به عنوان برگ برنده فیلمش و کشمکش اصلی «ایران برگر» به کار گرفته است. همین انتخاب هوشمندانه باعث شده تا فیلم، راهش را از اثر شکسپیر جدا کند و تم اصلی اش به جای «عشق»، به «برتری طلبی» تبدیل شود و عشق، به عنوان یک تم تاثیرگذار در حاشیه اثر جریان داشته

مسابقه

۳ کارت هدیه ۵۰ هزار تومانی

سوالات زیر از مطالب نشریه انتخاب شده است. لطفاً پاسخ هر سوال را به همراه نام و شماره دانشجویی خود به پست الکترونیکی نشریه "دانشگاه ما" به آدرس: daneshgahema@chmail.ir ارسال فرمایید. و یا پاسخ هر سوال را به همراه نام و شماره دانشجویی خود به شماره ۹۹۰۰۰۹۹۰۰۰ پیامک کنید.

لازم به ذکر است متن پیامک ارسالی باید به صورتی باشد که ابتدا شماره سوال، سپس شماره پاسخ آن و سپس شماره سوال بعدی و پاسخ آن نوشته شود. در خط بعدی نیز نام و شماره دانشجویی نوشته شود. مثال: ۱-۲-۳-۱-۲-۳ (به ترتیب سوال ۱ که پاسخ آن گزینه ۳ است. سوال ۲ که پاسخ آن گزینه ۱ است و ...)

به ۳ نفر از کسانی که به تمامی سوالات پاسخ درست بدهند، به قید قرعه ۳ کارت هدیه ۵۰ هزار تومانی اهدا می گردد.

سوال ۱: کدام یک از موارد زیر، از ویژگی های اصلی یک کارآفرین موفق نیست؟

۱: داشتن روحیه مخاطره پذیری و استفاده از منابع نامشخص
۲: داشتن ایده دانش محور و توانایی ایجاد یک سازمان کارآفرینانه به تنهایی
۳: داشتن قدرت تصمیم گیری برنامه ریزی نشده و تحمل ابهام

سوال ۲: در فیلم ایران برگر، فیلمساز در طرح قصه خود از کدام یک از آثار شکسپیر، که در فیلم نیز به آن اشاره می شود، استفاده کرده است؟

۱: دو نجیب زاده از ورونا
۲: رومئو و ژولیت
۳: رویای شب نیمه تابستان

سوال ۳: کدام یک از موارد زیر، مطابق با دیدگاه امام علی(ع) نیست؟

۱: ضرورت ایجاد جامعه ای متکی بر روابط اجتماعی اسلامی برای شکل گیری جامعه ای فردگرا
۲: علم اندوزی همراه با عمل و نیازمندی ثروتمندان به بستگان و اقوام خود

۳: حرکت در مسیری مبتنی بر میانه روی و پیشقدم شدن در مسیر تعلیم و تعلم

سوال ۴: در سریال Silicon Valley (دره سیلیکون) شخصیت "دینش"، از کدام کشور به امریکا مهاجرت کرده است؟

۱: مالزی ۲: هند ۳: پاکستان

صاحب امتیاز: روابط عمومی معاونت فرهنگی و اجتماعی
مدیر مسئول و سردبیر: سید جواد حجازی
مدیر اجرایی: مسعود غزنجایی
طراحی و صفحه آرایی: محمد یوسفی
هیات تحریریه این شماره:

مرتضی رستمی، محمد رضائی، مسعود غزنجایی
با تشکر از: محمدرضا حسین پور، عرفان طوری، مسعود میرزاده، علیرضا نوید اصل و سید جواد باقری
آدرس: تهران، میدان رسالت، دانشگاه علم و صنعت، ساختمان ۱۵ خرداد، طبقه سوم،

روابط عمومی معاونت فرهنگی و اجتماعی
تلفن مستقیم: ۷۷۲۴۰۵۰۵ - ۷۷۲۴۰۶۵۸

داخلی: ۶۹۱۲۲
E-mail: daneshgahema@chmail.ir
sca@iust.ac.ir

(بارکد پاسخ سریع) و با استفاده از نرم افزار مخصوص این بارکدها و اتصال به اینترنت از فایل PDF نشریه "دانشگاه ما" استفاده کنید.

با استفاده از کد QR می توانید با اسکن این کد